

OPLATA POCZTOWA UISZCZONA GOTÓWKĄ.

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIANSKI**

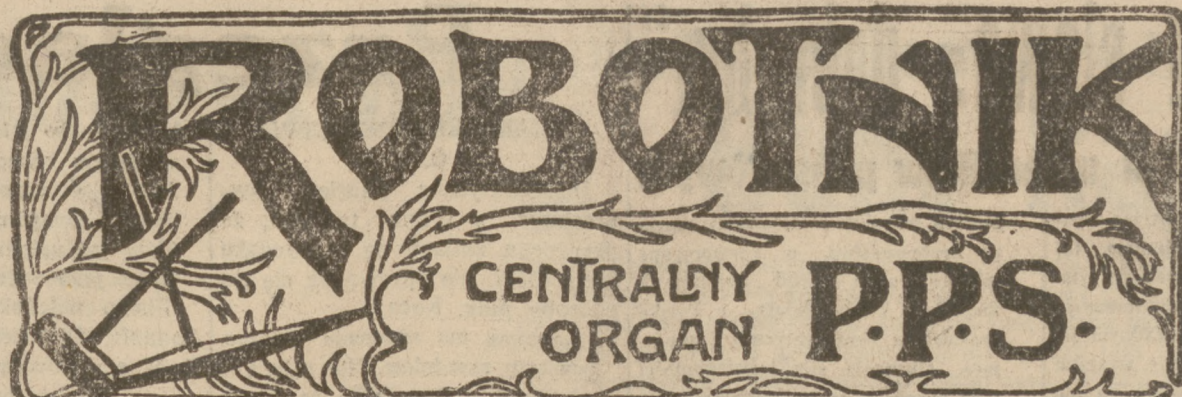
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 12 i pół do 2-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Cena numeru **10** groszy

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-78

BYREKCJA — 2.20-19

ADMINISTRACJA — 5.13-00

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe

Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 119

Cena numeru **10** groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 2,50, bez odnośnienia zł. 2,20 na prowincji miesięcznie zł. 2,50, zagranicą zł. 5,60. Za zmianę adresu 50 gr.

Oddziały: „NAPRZÓD” Kraków, ul. Św. Tomasza 11-a „GAZETA ROBOTNICZA” Katowice, ul. Teatralna 12. „RODZIANIN” Łódź, Al. Kościuszki 29. „ROBOTNIK PIOTRKOWSKI” Piotrków Tryb. ul. Piłsudskiego 64

„ROBOTNIK RADOMSKI” Radom, ul. Kelles-Krauz 1. „ROBOTNIK POZNAŃSKO-POMORSKI” Poznań, ul. Strzemińska 24. „ROBOTNIK BIAŁOSTOCKI” Białystok, Rynek Kościuszki 29.

Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i załatwienie pracy bezpłatnie

Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Przesilenie gabinetowe we Francji Socjaliści ustabilili z Rządu Chautemps

B. PREMIER CHAUTEmps.

Wczoraj o godzinie 5 nad ranem gabinet Chautemps podał się do dymisji, podając

MINISTROWIE SOCJALISTYCZNI ODMÓWILI SWEJ WSPÓLPRACY W RZĄDZIE

Decyzja ta zpadła wśród następujących okoliczności:

Wystąpienie premiera Chautemps, w którym postawił sprawę konieczności utrzymania swobody obrotu dewizowego i w którym w kategoriach polityki wypowiedział się również, że

NIE BĘDZIE TOLEROWAĆ STRAJKÓW PRACOWNIKÓW UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ, — WYWOŁAŁO DOŚĆ PRZYKRE WRAŻENIE WŚRÓD LEWICY — zwłaszcza że te punkty znalazły się w formule o wotum zaufania dla Rządu.

Socjaliści oświadczyli w odpowiedzi, że nie rozumieją właściwego znaczenia posunięcia Chau-

temps, który żąda nie wiadomo pociągnięcia, skoro stronnictwo Frontu Ludowego zaufanie to mu udziela i współpracuje z Rządem.

Projektowana formuła porządku dziennego, która miała zamknąć debatę nad wnioskiem o wotum

zaufania została uzupełniona na wyraźne żądanie premiera ustępem wyraźnie wypowiadającym się przeciw kontroli dewizowej.

O godz. 3.30 nad ranem rozegrał się ostatni akt posiedzenia Izby Deputowanych, który zdecydował

O USTAPIENIU GABINETU CHAUTEmps.

Po odczytaniu przez przewodniczącego Izby Herriota, projektowanej formuły o wotum zaufania, zarówno socjaliści jak i komuniści oświadczyli, że będą głosować

ZA VOTUM ZAUFANIA,

kierując się jedynie zasadą dyscypliny Frontu Ludowego. Komuniści dodali, że w obecnej chwili byłby właściwszy Rząd, w którym partia komunistyczna byłaby reprezentowana. Ten ostatni punkt wyprzedził z równowagi premie-

MIN. SPR. ZAGR. DELBOS.

ra Chautemps, który natychmiast w ostry sposób oświadczył komunistom, że jeżeli chcą dla siebie wolnej ręki w stosunku do Rządu, to im to ułatwi

I TEJ SWOBODY IM UDZIELI.

Posiedzenie Izby deputowanych zostało zawieszono a klub socjalistów zebrał się na naradę. O g. 4-tej rano przybył do parlamentu na skutek uchwały frakcji socjalistycznej wicepremier Blum, który nie był obecny na posiedzeniu, a o godz. 4.30 stało się wiadomym, iż

MINISTROWIE SOCJALISTYCZNI PODALI SIĘ DO DYMISJI.

Deputowani powrócili na salę posiedzeń o godz. 4.45. Ławy rządowe były jednak puste. Herriot oświadczył izbie, iż Chautemps zawiadomił go, że po ustąpieniu socjalistów nie interesuje się dalszym przebiegiem debaty, posiedzenie przeto należy uważać za zakończone.

Deklaracja Partii Socjalistycznej

Grupa socjalistyczna odbyła jeszcze krótkie posiedzenie, na którym zredagowano deklarację, wyjaśniającą powody podania się do dymisji socjalistycznych członków Rządu. Deklaracja ta brzmi:

„Grupa socjalistyczna, stwierdzając raz jeszcze swą wierność dla Frontu Ludowego i gotowość energicznego podtrzymywania Rządu w interesie narodu, decyduje się na dalsze prowadzenie polityki, określonej przez powszechne głosowanie, zwłaszcza teraz,

GDY WEWNĄTRZ KRAJU ZACHODZĄ POTRZEBY OBRONY SWOBODY REPUBLIKANSKIEJ, NAZEWNĄTRZ ZAŚ ORGANIZACJI POKOJU.

Grupa socjalistyczna stwierdza jednak równocześnie, że podczas ostatniego posiedzenia

PARTIA KOMUNISTYCZNA OBJAWIŁA ZAMIAR NIE WSPÓŁPRACOWANIA Z WIĘKSZOŚCIĄ I ŻE PREMIER UDZIELIŁ TEJ GRUPIE SWOBODY POSTĘPOWANIA, ZMIENIAJĄC W TEN SPOSÓB KIERUNEK POLITYKI RZĄDU.

Skutkiem powstania tego rodzaju sytuacji

RZĄD NIE MOŻE BYĆ W DALSZYM CIĄGU UWAZANY ZA E-

MANACJĘ FRONTU LUDOWEGO.

W konsekwencji tego stronnictwo decyduje, że socjalistyczni

członkowie Rządu nie mogą z nim w dalszym ciągu współpracować

Wkrótce po godz. 4-tej przybył do Izby deputowanych Blum i współpracował w redagowaniu tej deklaracji, którą przekazał Chautempsowi.

O godz. 5.05 dymisjonowany Rząd opuścił Izbę Deputowanych i udał się do Pałacu Elizejskiego, celem doreczenia dymisji Prezydentowi Lebrunowi.

LIST BLUMA.

Blum wystosował do Chautemps następującą treść list:

„W ciągu ubiegłego dnia i nocy dołożyliśmy najwyższych wysiłków, aby zachować przy panu większość głosów Frontu Ludowego. Wypadki jednak, które zaszły na ostatnim posiedzeniu, zmusiły nas do złożenia na pańskie ręce naszej dymisji. Dziękuję panu za zaufanie i przyjaźń, które nam pan zawsze okazywał”.

CZOŁOWI PRZEDSTAWICIELE FRANCUSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ BLUM, PAUL FAURE, DORMOY.

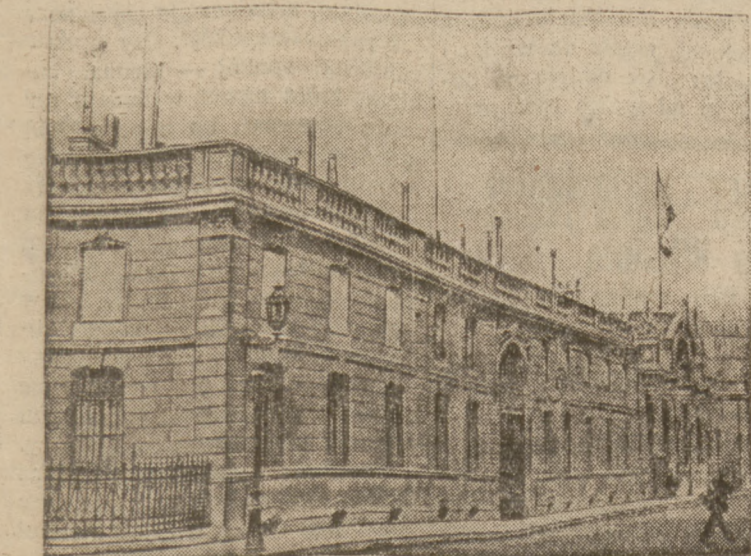
Dalszy przebieg wypadków

Konferencja Prezydenta Lebruna

Konferencja prezydenta Lebruna z Chautemps trwała 3 kwadransy. Opuszczając Pałac Elizejski o g. 6.15, Chautemps oświadczył, iż przedmiotem rozmowy był przebieg nocnego posiedzenia Izby Deputowanych.

Zyczeniem moim jest — dodał Chautemps — aby przesilenie zakończyło się możliwie jak najszybciej w atmosferze spokoju i zgody — tych czynników, niezbędnych dla równowagi walutowej Francji i jej bezpieczeństwa na zewnątrz.

Prezydent Lebrun rozpoczął na rady o godz. 10, przyjmując przewodniczącego senatu Jeanneney'a a następnie przewodniczącego Izby Herriota.

PAŁAC ELIZEJSKI.

Przyjacielskie pogawędki

Min. Beck u Hitlera i Neuratha

Wczoraj o godz. 12 minister spr. zagr. Beck przyjęty został przez kanclerza Rzeszy Hitlera i odbył z nim dłuższą rozmowę. W rozmowie tej wziął również udział ambasador Rzeczypospolitej w Berlinie Lipski.

Po przyjęciu u kanclerza Rzeszy minister Beck udał się na śniadanie do ministra Neuratha. Śniadanie odbyło się w ścisłym gronie najbliższych współpracowników obu ministrów.

B. starosta Robakiewicz

skazany na 4 lata więzienia

Wczoraj po południu ogłoszony został wyrok przeciwko b. staroście nadworniańskiemu Zygmuntowi Robakiewiczowi, oskarżonemu o przywłaszczenie sobie pieniędzy samorządowych. B. starosta skazany został na 4 lata więzienia z zaliczeniem aresztu śledczego od marca ub. roku, po-

wództwo cywilne w kwocie ok. 17.000 zł. i poniesienie kosztów sądowych, współoskarżony Stawiński, b. sekretarz rady powiatowej otrzymał karę 6 miesięcy więzienia, z czego połowę darowano mu na podstawie amnestii, a drugą połowę zawieszono mu na przeciąg dwóch lat. (PAT.)

Leon Blum u Prez. Republiki

Chautemps, który opuścił pałac Elizejski o godz. 6.15 rano, powrócił do pałacu o godz. 11.30 i został niezwłocznie wprowadzony do prezydenta, u którego jeszcze znajdował się Herriot. W rezultacie na rady Chautemps odmówił podjęcia się misji utworzenia nowego gabinetu, twierdząc, iż wydarzenia, które spowodowały przesilenie są jeszcze zbyt świeże i utru-

niałyby mu formowanie Rządu. O godz. 14.30 prezydent Lebrun przyjął Leona Bluma.

Czarna śmierć

W szybie Dejardin kompanii Aniche w północnej Francji wydarzyła się katastrofa, której ofiarą padło 4-ch górników, w tym dwóch Polaków: Jan Guss, lat 42 i Józef Nawrot, lat 50. Przywalecni gruzem, który runął wskutek oberwania się stępki na głębokości 203 metrów, obaj górnicy polscy ponieśli śmierć.

Wilki na Kaszubach

Na terenie powiatów kaszubskich pojawiły się ostatnio wilki, które przywędrowały prawdopodobnie z borów Tucholskich. W związku z tym zanotowano nawet ciekawe zjawisko ucieczki zwierzętny leśnej, głównie saren, w kierunku Wybrzeża. Wilki docho- dzą już do powiatu morskiego, o czym świadczy wypadek w przysiółku Kraków, gdzie napady one i zagryzły konia.

SEKRETARZ GEN. FRANCUSKIEJ KONFEDERACJI PRACY JOUX-HAUX.

„Przypomnimy społeczeństwu słowo: dobrobyt“

Znamienny głos przedkongresowy z kół urzędników państwowych

Sprawa Kongresu pracowniczego znalazła odzew i na łamach prasy związków, biorących udział w Kongresie. Niezwykle charakterystyczny jest głos prezesa Stowarzyszenia Urzędników Państwowych p. Józefkowicza, który na łamach „Życia Urzędniczego” — organu stowarzyszenia — omawia sprawę Kongresu.

Przebiega on przed optymizmem i pesymizmem na temat skutków Kongresu, „złoty środek” upatrując w wyborze właściwego zagadnienia, które wysunie się na czoło, zauważając, że uszeregowanie wagi pozostałych postulatów nie będzie miało takiego znaczenia.

„Co może wysunąć się na czoło zagadnień? — zapytuje p. Józefkowicz i stwierdza:

„Do świadomości ogółu pracowniczego dotarła już niewątpliwie ta prawda, że wahania koniunktury gospodarczej inaczej wpływają na nasz los, niż całego społeczeństwa. Tylko kryzys gospodarczy posiada ten przywilej, że nie omija warstwy pracowniczej, lecz uderza w nią ostro i bezpośrednio, natomiast poprawa gospodarcza rzadzi się już innym prawem, obdarzając bowiem inne warstwy dobrodziejstwem wychniętym w walce o byt, a nie pracownikom droższe środki utrzymania, z wielkim dopiero opóźnieniem przynosząc niki wyrównania nowych strat. Stare szkody pozostają już na stałe“.

Przy takim stanie, zdaniem p. Józefkowicza:

„na czoło zagadnień Kongresowych wysunąć się napewno sprawy gospodarcze i postawić przed związkowcami zagadnienie ustroju społeczno-gospodarczego.“

Należy przypuszczać, że wysunięte w deklaracji z dnia 10 września 1936 r. hasło gospodarki planowej uzyska zdecydowane poparcie, pracownicy bowiem nie zechcą tolerancyjnie przyglądać się na liberalno-kapitalistyczne wzloty i upadki, spychające stale i systematycznie warstwę pracowniczą do rzędu coraz bardziej wyzyskiwanego proletariatu. Planowa gospodarka nie może jednak wzorem państw totalnych, Rosji czy Niemiec godzić w warstwę pracującą. Stąd też zapewne

Kongres nie omissza ostrzec społeczeństwa przed rozumieniem tej metody jako nieograniczonego władztwa czynników państwowych. Pracownicy nie mogą w żadnym razie zgodzić się na zmianę wyzysku prywatno-kapitalistycznego na nie lepszy bynajmniej wyzysk kapitalizmu państwowego.

Kongres domagać się będzie przede wszystkim planowej gospodarki społecznej. Każdemu według nakładu pracy i potrzeb.

Forę prac i sprawiedliwość społeczną do powszechnego dobrobytu — to zapewne hasła programowe Kongresu.

W dalszym ciągu znajdujemy w artykule p. Józefkowicza kilka bardzo ciekawych i zwartych sformułowań:

Kongres przypomniał więc społeczeństwu, że istnieje takie słowo, jak dobrobyt, którego nie wydobywano już dawno ze słownika polskiej mowy.

Mieści się w nim i rozwiązanie bezpośrednich zadań Państwa, przede wszystkim zaś potrzeb wojskowych, które obejmują z naszego punktu widzenia porządek dziennej kongresu. Każdy przyszły żołnierz polski musi już w czasie pokoju mieć swój pokojowy mundur i swą pokojową straż.

Znamienne jest także ostrzeżenie przed zbytnią skrupulatnością w sprawie ujmowania w rezolucjach postulatów pracowniczych, bowiem:

„postulaty są już powszechnie znane i uznawane, a że nie zrealizowano ich — to przede wszystkim nasza wina. Wina, że nie są popierane dostateczną siłą. To też Kongres powinien wykazać się ruchem pracowniczego. I nie tyle siłą liczebną, co jakościową. Sprawność organizacyjną, swartość, dyscyplinę i niezależność.“

Zdając sobie dobrze sprawę z elementów siły organizacji masowej — w zakończeniu tego ciekawego artykułu stwierdza p. Józefkowicz:

„Wykazując taką siłę wewnętrzną i solidarność z ruchem robotniczym oraz chłopskim, może ruch pracowniczy zdobyć nareszcie zdolność do walki. Do walki o lepsze jutro warstw pracujących, o wyższy

poziom moralny i materialny naszego społeczeństwa, o równorzędne miejsce Polski wśród najkulturalniejszych ludów świata, o Polskę prawdziwie demokratyczną i pracującą. Okazanie siły i świadomości tych dążeń — to najistotniejszy cel Kongresu“.

Budżet Opieki Społecznej w komisji sejmowej

W piątek przez cały dzień Komisja Budżetowa Sejmu rozpatrywała budżet min. Opieki Społecznej, referowany przez p. Tomaszewicza.

Referent podniósł, iż w Polsce rozpow szechniły się wygoda, pasożytnictwo i polowanie na synelury. Przedstawiciele tych cnót antyspołecznych — powiada referent — czują się w Polsce dobrze i lekceważą sobie tych, którzy ciężką pracą codzienną stwarzają w gospodarce kulturalnej, społecznej i obywatelowej dobro.

Mówiąc o budżecie rodzin robotniczych, mówca wykazuje, że robotnik w latach najlepszej koniunktury przeciętnie 66% swych dochodów musiał wydawać na środki żywności, gdy w Danii 40 proc., a w Niemczech 44 proc.

Następnie mówca szeroko omawia kwestię mieszkaniową w Polsce i żąda postawienia tego zagadnienia jak najwyżej w hierarchii potrzeb publicznych.

Ze sprawą mieszkań związana jest ściśle zdrowotność ludności, co znowu łączy się z obronnością kraju, jeśli chodzi o zdrowie młodzieży. Referent dowodzi, że 66 proc. młodzieży ma rozmaite wady fizyczne, objawy chorobowe lub zaburzenia ustrojowe.

Dalej referent omawia niedo-

ZMIANA KIEROWNICTWA W O. Z. N.

Demokratyczny „Kurier Powstaniecki” z Wilna twierdzi, że przyczyna zmiany na stanowisku szefa OZN, nie sprowadza się do choroby pułk. Koca:

„zmiana ma znaczenie istotne, powiemy zasadnicze. Nie polega ono nawet na tym tylko, że dotychczasowe wyniki akcji pułk. Koca u-

znano — bo jakżeż można inaczej w obliczu wymownej rzeczywistości? — za zupełnie niewystarczające, z uwagi na okres czasu, — który już upłynął, można je traktować jako wręcz niepokojące“.

Pismo wileńskie wyraża przekonanie, że kierunek polityki O. Z. N. pod nowym kierownictwem nie będzie bardziej prawicowy niż dotąd — to pewna. Można za ryzykować horoskop, że będzie radykalniejszy“.

Takiego samego zdania jest demokratyczny „Krakowski Kurier Wiczyński”. Powołując się na powiedzenie gen. Skwarczyńskiego, że wskazaniem dla niego będzie całe życie i czyny marsz. Piłsudskiego, pismo cytuje zdanie Piłsudskiego, z czasów, gdy był socjalistą, że niepodległa Polska inną niż demokratyczną być nie może, i rozważanie swe kończy uwagą:

„Odeście pułk. Koca, to nie wyklą zmiłana warty... To zdaje się oznaczać zmianę zwrotnic Polski na nowy tor dziejowy z wszystkimi tymi konsultacjami, o których pisał ongiś, jak wspominałem wyżej Józef Piłsudski“.

Zgola odmiennie traktuje sprawę prawniczy „Głos Narodu“:

„Nie wiemy, z czym przychodzi „spoza niewiastu” gen. Skwarczyński; jeśli reprezentuje radykalizm swojego ś. p. brata, to nie wróżyłoby to dobrze. Jakkolwiek bądź, powtarzamy nasze ceterum censeo: Tylko „rząd zjednoczenia i zaufania narodowego” może nas wyprowadzić z impasu“.

„Zjednoczenie” rozumie to pismo jako zendezenie OZN.

OZON-owa „PRAWDA“

OZN-owy „Robotnik polski” polemizuje z wywodami tow. Kwańskiego, ogłoszonymi niedawno w piśmie naszym. Artykuł polemiczny nazywa się „Prawda na wierzchu” (z wykrzyknikiem).

Autor pisze np., że „stara doktryna socjalizmu w

zestąpieniu z życiem, z rzeczywistością dzisiejszą, wszędzie poniosła klęskę, jak to miało miejsce we Włoszech, w Niemczech, w Austrii, a w inny sposób w Rosji Sowieckiej“.

Otóż w wyzwolonych krajach nie „życie” pokonało socjalizm — lecz faszyzm i bolszewizm. Pokonało zresztą na pewien tylko czas. Jeżeli autor artykułu wierzy, że faszyzm lub bolszewizm lepiej odpowiadają „życiu”, niż socjalizm i że utrzymują się na powierzchni życia, to jest to jego osobista sprawa, ale to nie jest żadna prawda.

Z dalszych wynurzeń autora wiadać istotnie, że w faszyzmie dopatruje się „życia“:

„Tak zwany faszyzm, jest tylko logicznym następstwem wicherzenia i działalności komunizmu w skali międzynarodowej, jest on tylko samobroną przed anarchią komunistyczną poszczególnych narodów! Jest on całkiem inny we Włoszech aniżeli w Niemczech i sądzi, że ustabilizuje się w końcu, jako lepsza forma nowej Demokracji, ale — nie warcholstwa. Cóż — parskniecie śmiechem Ob. J. Kwapińskiego?“

Niewątpliwie tow. Kwapiński parska śmiechem, lecz wszyscy, co przeczytają te bzdury. Autor bierze na serio błagę hitlerowską i „powtarza ją jako OZN-ową „prawdę“.

Autor nazywa manifestację naszą na cześć pamięci Narutowicza manifestacją... międzynarodową. To też jest „prawda”, ale już oenerowa.

ATAK NA ZWIĄZKI PRACOWNICZE.

OZN-owa „Gazeta Polska” atakuje w artykule wstępnym związków pracowniczych za to, że jakoby uprawiają politykę. W języku tych panów polityką jest solidarność pracowników z ruchem robotniczym, natomiast nie byłoby polityką, gdyby pracownicy szli na pasku partii politycznej, zwanej O. Z. N. jak nie było dla nich polityką, gdy pracownicy szli z B. B. — z wiadomym wynikiem.

B.

Strajk o tytuł inżyniera

Dnia 13 stycznia o godz. 13.15 w hału Politechniki Warszawskiej odbył się wiec studentów tejże uczelni w sprawie wyłączenia tytułu inżyniera, po którym został ogłoszony 4-dniowy strajk protestacyjny.

Bezpośrednio po wiecu sale Politechniki opustoszały. Strajk został rozpoczęty.

Strajk jest wymierzony przeciw ewentualnemu uchwaleniu ustawy, przyznającej tytuł inżyniera absolwentom wyższych szkół technicznych, np. Szkoły Budowy Maszyn im. Wawelberga.

***

Podwójna miara

Piszą nam z Wilna:

Dnia 6 stycznia r. b., o godz. 9.10, wychodziła z peronu dworca kolejowego kobieta, niosąc w jednej ręce worek, mogący ważyć około 15 kilo, a drugiej koszyk. Przy wyjściu chwyciła ją trzech strażników kolejowych, żądając, by za bagaż opłaciła. Kobieta, wchodząc do poczekalni, siadła na worku i powiedziała: „Nie oddam na bagaż, gdy to mi wolno było prze-

wieźć w klasie”. Na to strażnik: „To jest mięso i nie wolno wozić”. Kobieta podniosła się, otworzyła worek i pokazała znajdujące się w nim 4 jajeczka. Strażnik jednak upierał się nadal, że kobieta te jajeczka musi nadać na bagaż i opłacić. Zjawił się policjant nr. 196, który odrazu zabrał kobietę do Komisariatu, mówiąc: „Ja cię nauczę jak zakłócać spokój”. Czy istotnie zakłóciła spokój — biedna kobieta, która nawet w święto nie może odpocząć, bo z pewnością ma dzieci głodne, a nie chcąc, by pomarli z głodu, szuka dróg, aby uczyć zarobić parę groszy na chleb? A przecież bogacie i dygnitarze, jeżdżący na polowania wozą nie tylko w 3-ciej klasie, ale w pierwszej i drugiej, po kilka i kilkanaście zajęcy i nie widzieliśmy strażnika, który by odważył się pójść do takiego pana i kazać mu zapłacić za przewóz tych zajęcy. Na pozór wyglądała to na rzecz białą, a jednak ma zasadnicze znaczenie: chodzi o to, że nie wolno stosować podwójnych miar do obywateli.

Napad na p. Słonimskiego

Endecki dziennikarz obraził się o wiersz

Znany pisarz, współredaktor „Wiadomości Literackich” Antoni Słonimski otrzymał telefon od p. Iphorskiego — Lenkiewicza podobno współpracownika „ABC” z prośbą o spotkanie dla porozumienia się w sprawach literackich. P. Słonimski umówił się z p. Iphorskim w kawiarni „Ziemiańskiej”. Ów pan Iphorski przybył na spotkanie w towarzy-

DZIAŁ LEKARSKI

Lecznice
Elektoralna 32
Jasna 20
WENERYCZNE SKÓRNE,
PŁCICOWE
Od 9 r. do 9 wiecz. Niedziele do 1 pp.

NAJNOWSZY NUMER „E P O K I”

Ukazał się Nr. 2 (105) „EPOKI” pod znakiem najważniejszych zagadnień, związanych z postawą i dążeniem demokracji. Artykuł wstępny p. t. „Czesze tym, którzy gineli za wolność i lud” poświęcony jest bohaterom powstania styczniowego (1863—1938), którzy szli drogą postępu i wolności. Leon Alter członek Komisji Ekspertów, która z ramienia M. S. Z. i w porozumieniu z Rządem Republiki Francuskiej udala się na Madagaskar w celu zbadania możliwości kolonizacyjnych dla Żydów — dzieli się swymi spostrzeżeniami i wynikami badań, prowadzonych na tej wyspie. Wincenty Rzymowski w artykule p. t. „Stefan Czarnowski — ródzól i synteza kultury” daje sylwetkę zmarłego w tych dniach znakomitego uczonego i profesora. Artykuł „O co im naprawdę chodzi?” stanowi wyjątek z pracy prof. Czarnowskiego, rzucający światło na istotę walk na

stwie kilku osób, które zatrzymały się u wejścia kawiarni. P. Iphorski, podszedłszy do p. Słonimskiego, zapytał go, czy on właśnie jest autorem wiersza p. t. „Dwie Ojczyzny”, drukowanego w „Wiadomościach Literackich” a otrzymany twierdzącą odpowiedź — usiłował uderzyć p. Słonimskiego. Wywiązała się krótka szarpanina, w której usiłowali wziąć udział także i owi sprowadzeni przez p. Iphorskiego młodzieńcy. Szybka interwencja służby kawiarnianej doprowadziła do zlikwidowania zajścia i usunięcia napastników z lokalu.

Wiersz, o który tak obraził się p. Iphorski, atakuje parę razy endoenerowskich i przeciwstawia ideologii endeckiej — idee równości.

***

Wielki Kościół potępia rasizm

Kongregacja św. Officium w Warszawie wniosła na indeks ksiąg zakazanych książkę Raula France „Von der Arbeit zum Erfolg“.

Zakaz ten jest nowym etapem walki Kościoła z teorią rasizmu, uważaną za formę pogaństwa.

„L'Osservatore Romano”, komentując zarządzenie św. Officium, pisze m. in.: „W ostatnich czasach jesteśmy świadkami inwazji ideologii rasistowskiej we Włoszech. Mowa tu nie tylko o książce France'a (która została ostatnio przełożona na język włoski), ale i o wielu innych publikacjach, pobłażliwie traktowanych przez prasę. Organ Watykański kończy swój artykuł alarmujący: „My, którzy walczymy z komunizmem, czy możemy otwierać drzwi materializmowi faszystow-

Na froncie chńskim

Atak 166 samolotów

Największy atak lotniczy w dziejach obecnej wojny

Korespondent „Daily Express” donosi z Hongkongu, że Japończycy dokonali wczoraj największego ataku lotniczego w dotychczasowej historii lotnictwa. 166 samolotów zrzuciło tysiące bomb na szereg miejscowości w południowych Chinach i zdołało przerwać większość linii komunikacyjnych pomiędzy Hongkongiem a Kantonem. Liczba ofiar bombardowania jest bardzo wysoka, a straty materialne bardzo znaczne. Na stacji Kuantan samoloty japońskie zaatakowały stojący tam pociąg, niszcząc lokomotywę i 5 wagonów.

Dokonano również trzech rajdów lotniczych na Kanton, 5 samolotów japońskich zostało strąconych przez artylerię przeciwlotniczą.

Według informacji chińskich li-

nia frontu w centralnym rejonie przebiega obecnie od m. Hangczow na południe, wzdłuż brzegów rzeki Tsziantan i idzie w tym kierunku do m. Fujan i stąd zawraca na północ, przechodząc w rejonach miast Juichan, Tsziaofyn, — Mingo i Fanczan.

Poszczególne walki odbywają się jednak i w rejonach położonych na wschód od tej linii.

Rozstrzygająca walka ze zbliżającymi się ku sobie od północy i południa armiami japońskimi zostanie wydana w rejonie kolei tunajskiej, łączącej port Hańdzow z koleją Tientsin—Pukow. Wzdłuż kolei tunajskiej ciągnie się linia około 500 m. długości, ufortyfikowana jeszcze przed wybuchem konfliktu z Japonią. W rejonie Sijdzow, który jest jednym z głównych węzłów kolejowych, zbudowa-

wano silne linie obronne. Dowódca tego obwodu przeprowadził częściową mobilizację ludności i między innymi zmobilizował pięć tys. studentów.

Prasa chińska donosi, że w prow. Kiangsi znaleziono szczątki samolotu japońskiego, należącego do kap. Obajaszki, asa lotnictwa japońskiego, o śmierci którego doniósł pisma japońskie. Dwa kulomoty z samolotu i spadochron z napisem „kap. Obajaszki” dostarczone zostały do Nanczangu.

***

Kościół potępia rasizm

W najbliższym czasie przybędzie do Wiednia ks. Michał Radziwiłł, który, jak wiadomo, bawi obecnie w Monte Carlo wraz ze swą narzeczoną. Ma on zamiar poddać się w Wiedniu banerowi przez słynnego wiedeńskiego profesora Wagner-Jauregga, laureata nagrody Nobla, celem uzyskania od niego orzeczenia lekarskiego znanego psychiatry lwowskiego. Ks. Radziwiłł posiada już oświad-

***

W p szukiwaniu świadectwa normalności przybywa Radziwiłł do Wiednia

W najbliższym czasie przybędzie do Wiednia ks. Michał Radziwiłł, który, jak wiadomo, bawi obecnie w Monte Carlo wraz ze swą narzeczoną. Ma on zamiar poddać się w Wiedniu banerowi przez słynnego wiedeńskiego profesora Wagner-Jauregga, laureata nagrody Nobla, celem uzyskania od niego orzeczenia lekarskiego znanego psychiatry lwowskiego. Ks. Radziwiłł posiada już oświad-

Jaka będziemy mieli

Pogoda o zachmurzeniu dużym z opadami zankającymi porównywalnym od zachodu kraju. Temperatura dniem do 6 stopni na południowym - zachodzie do 0 st. na Wileńszczyźnie i Pokuciu.

Uwagi po konfiskacie

Wczorajszy, nasz numer uległ konfiskacie z powodu artykułu końcowego w moim artykule. Ten ustęp końcowy dotyczy — między innymi — apelu p. min. Becka, by Sejm „patrzył na palce” tym wszystkim, którzy wszczynają „alarmy” w sprawie sytuacji gdańskiej.

Pozwolę więc sobie przytoczyć myśli analogiczne z nie skonfiskowanego „Kuriera Polskiego”. „Kurier Polski” jest pismem, stojącym w stosunku do nas „po drugiej stronie barykady”. A jednak obydwa skrzydła krańcowe polskiej odpowiedzialnej opinii publicznej ujęły „apel” p. min. Becka w sposób bardzo podobny.

„Kurier Polski” pisze: „Pan minister Beck, apelując do posłów, aby dobrze patrzyli na palce ludzi, siejących alarmy w sprawie Gdańska, włożył na barki naszej reprezentacji parlamentarnej niewdzięczne zadanie.

Gdyby nie to, że p. minister tak silnie zaakcentował, iż żadne doktrynalno - ustrojowe względy nie ciąży na jego polityce, w takim postawieniu sprawy można by się dopatrzeć próby wykołajenia szczytów naszego parlamentaryzmu.

A to z jednej strony dlatego, że parlament, gdyby przejął się misją kontrolną, zleconą przez p. Becka, nie miałby czasu na zajęcie się żadną inną sprawą: niepokój w sprawie Gdańska jest udziałem większości społeczeństwa; kontrola pałców urasta więc do olbrzymiego zadania kontroli dobrych kilkudziesięciu milionów rak. Niebezpieczeństwo wykołajenia zarysowuje się z drugiej strony. Mia nowicie, znany jest fakt, że opinia polska odznacza się równie wielką podejrzliwością, jak i inklinacją do uproszczenia zagadnień. Syntezą obu tych cech jest wielka pochopność do tłumaczenia przejawów naszego życia zbiorowego wpływami zakulisowych mafii, kbowaniami masmerii, zakusami obcych agentur etc. Jednak to, co wybacz się ulicy, nie przysparza chwały parlamentowi. Szczególnie, wobec rzetelnej troski, jaką w najszerszych kołach społeczeństwa budzi sprawa Gdańska, parlament, któryby zechciał tę troskę usunąć jednym słowem: „obce agentury”, napewno nie zyskałby poklasku na wet ulicy.

Sądźmy więc, że z chwilą, gdy sprawa Gdańska stanie się przedmiotem debat na plenum Sejmu posłowie nie pójdą po tej drodze zdradliwej, która skądinąd jest może drogą próby, lecz wyciągną konsekwencje z faktu, że źródło gdańskich alarmów tkwi nie w pałacu, lecz w sercach i głowach milionów obywateli.

Wyciągnięcie konsekwencji — to wszechstronna ocena problemu gdańskiego i sformułowanie dla naszej polityki zagranicznej wskazań zdolnych z troski gdańskiej odciążyć miliony serc i umysłów. (k.).

Myśli — zdaniem naszym — bardzo trafne. Nie sądzę, by wielu p.p. posłów Sejmu obecnego w „pło na siebie trud „patrzcie na palce” o. A. Zaleskiego, poprzednika p. Becka w stanowisku ministra spraw zagranicznych Rzeczypospolitej,

albo na palce p. H. Strassburgera, długoletniego Komisarza Generalnego Rzeczypospolitej w Gdańsku. My — opozycja zasadnicza — nie odczuwamy potrzeby oglądania palców obu tych „alarmistów”.

Pozwolę więc sobie przytoczyć myśli analogiczne z nie skonfiskowanego „Kuriera Polskiego”. „Kurier Polski” jest pismem, stojącym w stosunku do nas „po drugiej stronie barykady”. A jednak obydwa skrzydła krańcowe polskiej odpowiedzialnej opinii publicznej ujęły „apel” p. min. Becka w sposób bardzo podobny.

„Kurier Polski” pisze: „Pan minister Beck, apelując do posłów, aby dobrze patrzyli na palce ludzi, siejących alarmy w sprawie Gdańska, włożył na barki naszej reprezentacji parlamentarnej niewdzięczne zadanie.

Gdyby nie to, że p. minister tak silnie zaakcentował, iż żadne doktrynalno - ustrojowe względy nie ciąży na jego polityce, w takim postawieniu sprawy można by się dopatrzeć próby wykołajenia szczytów naszego parlamentaryzmu.

A to z jednej strony dlatego, że parlament, gdyby przejął się misją kontrolną, zleconą przez p. Becka, nie miałby czasu na zajęcie się żadną inną sprawą: niepokój w sprawie Gdańska jest udziałem większości społeczeństwa; kontrola pałców urasta więc do olbrzymiego zadania kontroli dobrych kilkudziesięciu milionów rak. Niebezpieczeństwo wykołajenia zarysowuje się z drugiej strony. Mia nowicie, znany jest fakt, że opinia polska odznacza się równie wielką podejrzliwością, jak i inklinacją do uproszczenia zagadnień. Syntezą obu tych cech jest wielka pochopność do tłumaczenia przejawów naszego życia zbiorowego wpływami zakulisowych mafii, kbowaniami masmerii, zakusami obcych agentur etc. Jednak to, co wybacz się ulicy, nie przysparza chwały parlamentowi. Szczególnie, wobec rzetelnej troski, jaką w najszerszych kołach społeczeństwa budzi sprawa Gdańska, parlament, któryby zechciał tę troskę usunąć jednym słowem: „obce agentury”, napewno nie zyskałby poklasku na wet ulicy.

Sądźmy więc, że z chwilą, gdy sprawa Gdańska stanie się przedmiotem debat na plenum Sejmu posłowie nie pójdą po tej drodze zdradliwej, która skądinąd jest może drogą próby, lecz wyciągną konsekwencje z faktu, że źródło gdańskich alarmów tkwi nie w pałacu, lecz w sercach i głowach milionów obywateli.

Wyciągnięcie konsekwencji — to wszechstronna ocena problemu gdańskiego i sformułowanie dla naszej polityki zagranicznej wskazań zdolnych z troski gdańskiej odciążyć miliony serc i umysłów. (k.).

Myśli — zdaniem naszym — bardzo trafne. Nie sądzę, by wielu p.p. posłów Sejmu obecnego w „pło na siebie trud „patrzcie na palce” o. A. Zaleskiego, poprzednika p. Becka w stanowisku ministra spraw zagranicznych Rzeczypospolitej,

albo na palce p. H. Strassburgera, długoletniego Komisarza Generalnego Rzeczypospolitej w Gdańsku. My — opozycja zasadnicza — nie odczuwamy potrzeby oglądania palców obu tych „alarmistów”.

Pozwolę więc sobie przytoczyć myśli analogiczne z nie skonfiskowanego „Kuriera Polskiego”. „Kurier Polski” jest pismem, stojącym w stosunku do nas „po drugiej stronie barykady”. A jednak obydwa skrzydła krańcowe polskiej odpowiedzialnej opinii publicznej ujęły „apel” p. min. Becka w sposób bardzo podobny.

„Kurier Polski” pisze: „Pan minister Beck, apelując do posłów, aby dobrze patrzyli na palce ludzi, siejących alarmy w sprawie Gdańska, włożył na barki naszej reprezentacji parlamentarnej niewdzięczne zadanie.

Gdyby nie to, że p. minister tak silnie zaakcentował, iż żadne doktrynalno - ustrojowe względy nie ciąży na jego polityce, w takim postawieniu sprawy można by się dopatrzeć próby wykołajenia szczytów naszego parlamentaryzmu.

A to z jednej strony dlatego, że parlament, gdyby przejął się misją kontrolną, zleconą przez p. Becka, nie miałby czasu na zajęcie się żadną inną sprawą: niepokój w sprawie Gdańska jest udziałem większości społeczeństwa; kontrola pałców urasta więc do olbrzymiego zadania kontroli dobrych kilkudziesięciu milionów rak. Niebezpieczeństwo wykołajenia zarysowuje się z drugiej strony. Mia nowicie, znany jest fakt, że opinia polska odznacza się równie wielką podejrzliwością, jak i inklinacją do uproszczenia zagadnień. Syntezą obu tych cech jest wielka pochopność do tłumaczenia przejawów naszego życia zbiorowego wpływami zakulisowych mafii, kbowaniami masmerii, zakusami obcych agentur etc. Jednak to, co wybacz się ulicy, nie przysparza chwały parlamentowi. Szczególnie, wobec rzetelnej troski, jaką w najszerszych kołach społeczeństwa budzi sprawa Gdańska, parlament, któryby zechciał tę troskę usunąć jednym słowem: „obce agentury”, napewno nie zyskałby poklasku na wet ulicy.

Sądźmy więc, że z chwilą, gdy sprawa Gdańska stanie się przedmiotem debat na plenum Sejmu posłowie nie pójdą po tej drodze zdradliwej, która skądinąd jest może drogą próby, lecz wyciągną konsekwencje z faktu, że źródło gdańskich alarmów tkwi nie w pałacu, lecz w sercach i głowach milionów obywateli.

Wyciągnięcie konsekwencji — to wszechstronna ocena problemu gdańskiego i sformułowanie dla naszej polityki zagranicznej wskazań zdolnych z troski gdańskiej odciążyć miliony serc i umysłów. (k.).

Myśli — zdaniem naszym — bardzo trafne. Nie sądzę, by wielu p.p. posłów Sejmu obecnego w „pło na siebie trud „patrzcie na palce” o. A. Zaleskiego, poprzednika p. Becka w stanowisku ministra spraw zagranicznych Rzeczypospolitej,

Walki społeczne we Francji

Bunt kapitalistów

Czytelnicy wiedzą już z depezy, że przemysłowcy francuscy, zaproszeni przez premiera na konferencję wspólną z przedstawicielami robotników celem porozumienia się i zaprowadzenia „spokoju społecznego” — odpowiedzieli odmownie. Wymyślili śmieszny pretekst — naśladując w tym zresztą przemysłowców innych krajów — że w obradach mają uczestniczyć wyłącznie przedstawiciele C. G. T. (Generalnej Federacji Pracy), a oni, przemysłowcy, chcieliby konferować z przedstawicielami także innych organizacji robotniczych, t. j. takich, które nie mając żadnego wpływu wśród robotników, służą tylko za narzędzie w ręku przemysłowców do rozbijania solidarności robotniczej.

Ta odmowa nie przysła niespo-

dzianie. Kto śledzi rozwój wydarzeń we Francji od chwili powstania Rządu ludowego, w lecie 1936 r., tego fakt ten nie mógł zaskoczyć. Władz za objęciem władzy przez socjalistów i radykałów, olbrzymia fala strajków rozlała się po całym kraju; masy w ten sposób zmanifestowały, że zwrot w rządzie jest też zwrotem w stosunkach społecznych, że skończyły się lata deflacji, wegetacji, obniżek płac, samowoli przedsiębiorców i bezbronności mas pracujących. Po tej ten odruch, który miał w sobie wszelkie cechy „rewolucji w majestacie prawa”, przestraszył przemysłowców. I — jak to zawsze w takich wypadkach bywało — w obawie przed czymś „gorszym”, przemysłowcy podpisali „układy z Matignon” (nazwa hotelu, w którym odbywały się rokowania). Świat pracy uzyskał znaczną podwyżkę płac, urlopy, 40-god. tydzień pracy, uznanie związków zawodowych, umowy zbiorowe.

Przemysłowcy podpisali, ale nie myśleli wcale dotrzymać swych zobowiązań. Czekali aż „fala odpływie” i zaczęli systematycznie sabotować reformy społeczne. Kilkakrotne ataki na walutę, które doprowadziły do ustąpienia gabinetu Bluma i spowodowały wzrost cen, odebrały dużą część uzyskanych podwyżek płac; by zmusić przedsiębiorców do uznania 40-godzinnego tygodnia pracy i urlopów, trzeba było toczyć nowe przez wiele strajki; umów zbiorowych nie przestrzegano; za strajki wydano mężów zaufania; prowokując przez to nowe strajki.

Przemysłowcy liczyli i liczą nadal, że w tej powodzi strajków zagubi się orientacja społeczeństwa, które w końcu odwróci się od robotników, jako mącieli „porządku i ładu”, a wtedy oni, przemysłowcy, wypłyną na wierzch i zaprowadzą swój kapitalistyczny ład. Nie jest więc prawdą — jak to przedstawiają pisma kapitalistyczne — że przemysłowcy francuscy obecnie są przeciwnikami strajków; oni je świadomie prowokują, by siać w kraju zamęt i anarchię, a winę za ten stan rzeczy zrzucić na Rząd ludowy. Pewnie, że wśród setek strajków wybuchały też strajki z powodów blahych, bywają też strajki przedwczesne i nieobmyślane. Ale ogromna większość strajków, kierowana przez organizacje zawodowe, odpowiedzialne za ich przebieg, to strajki w obronie zdobyczy, uzyskanych za Rządu ludowego.

Najlepszym dowodem, kto pragnie uspokojenia kraju, a kto dąży do zanarciarowania go, jest właśnie próba premiera Chautemps'a. Robotnicy bez zastrzeżeń zgodzili się na konferencję, która by dała w wyniku nowy „układ z Matignon” i przyjęli zgóry arbitraż Rządu. Przemysłowcy zaś odmówili udziału w konferencji. Odmowa ta znaczy: przemysłowcy nie chcą prawnego uregulowania spraw robotniczych, nie chcą arbitrażu Rządu, nie chcą uznać robotników za stronę, mającą prawo do stanowienia o sobie. Przemysłowcy chcą utrzymać stan obecny, by w mętnej wodzie anarchii łowić kapitalistyczne ryby.

Przemysłowcy podnoszą bunt przeciw Rządowi lewicy i społeczeństwu. Czy nie zawczasie jawną wypowiedzią walkę — zobaczymy.

Francja nie jest, oczywiście, odosobniona. We wszystkich krajach kapitalistycznych, w sposób mniej lub bardziej ostry, mniej czy więcej jawny, toczy się ta sama walka między kapitałem a pracą o prawo świata pracy do stanowienia o sobie, o prawo w fabryce i biurze, o prawa związku zawodowego, o ustawodawstwo społeczne; przemysłowcy są przeciwni równouprawnieniu świata pracy, równouprawnieniu społecznemu, a w wielu państwach, m. jn. w Polsce, — także politycznemu.

To się nazywa walką klas, panowie „narodowi” i „ozonowi”. Tego nie wymyślił Marks, tego nie „głoszą” socjaliści, lecz to upra-

wiają, stale i systematycznie, z wielkim nakładem energii i środków pieniężnych, nie licząc się z żadnymi względami na dobro Państwa i społeczeństwa — przemysłowcy.

Tu mamy istotę i rdzeń współczesnych walk społecznych.

„Pracodawcy i pracownicy muszą się nauczyć zasiadać przy jednym stole i łożyć współzycie i współpracę w rzetelnych (?) ramach realnych możliwości, pamiętając o warsztatach pracy, z którymi nie tylko ich los, ale i byt Polski jest związany”.

Zdanie to można wyczytać w deklaracji ideowej p.k. Koca, w ewangelii OZN.

Otóż robotników nie trzeba uczyć, gdyż dawno się już nauczyli zasiadać z przemysłowcami przy jednym stole. Ale — jak poucza przykład Francji — pracodawcy „nie chcą się nauczyć” tej dość łatwej rzeczy. A Francja — jak rzekliśmy — nie jest wyjątkiem pod tym względem.

(JMB.)

Atak na gen. L. Żeligowskiego

Podaliśmy osobno tekst listu gen. Żeligowskiego do członków Komisji Wojskowej Sejmu oraz przebieg posiedzenia czwartkowej Komisji. Gen. Żeligowski postanowił nie ustąpić ze stanowiska przewodniczącego Komisji, a pp. posłowie „ozonowi”, NIE WYRAŻAJĄC OFICJALNIE VOTUM NIEUFNOŚCI P. GEN. ŻELIGOWSKIEMU, przeprowadził wniosek, by Komisja na posiedzeniu następnym wybrała NOWEGO PRZEWODNICZĄCEGO. Byłoby więc aż DWUCH PRZEWODNICZĄCYCH tej dziwnej Komisji? Nie umiemy zrozumieć ani sposobu postępowania pp. posłów „ozonowych”, ani też tak „ostrego konfliktu” z powodu mojej sejmowej p. gen. Żeligowskiego.

P. gen. Żeligowski jest dla nas POLITYCZNIE człowiekiem dalekim. Nie szukał nigdy kontaktu z nami, i myśmy nigdy kontaktu z nim nie szukali. Mamy natomiast wielki szacunek dla pracy wojskowej gen. Żeligowskiego i dla jego charakteru. Dlatego uważamy za potrzebne stwierdzić, że FORMY „ataku szturmowego” na człowieka, który odegrał rolę niebyłą przy ustaleniu granic Rzeczypospolitej, na człowieka, którego uczciwości i patriotyzmu nikt w Polsce nie będzie miał odwagi niczego zarzucić, — że te formy wywołują uczucia zgorznienia.

S. K.

Zaburzenia żołądkowe
ZIOLA Z GÓR HARCU DRA LAUERA
są przyczyną powstawania różnych chorób, odbierają apetyt, tworzą zła przemianę materii. Należy dbać o normalne funkcjonowanie żołądka i kiszki przez regularne wypróżnienie.
Stosowane są również skutecznie w cierpieniach wzdęcia, nerek i pęcherza, kamicy żółciowej, reumatyzmie, artretyzmie, hemoroidach i otłycieł.

Nędza emerytów

M. NIEDZIAŁKOWSKI

Bezwzględność, z jaką traktuje się u nas (w ostatnich latach) zagadnienia emerytalne, należy stale przypominać społeczeństwu. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z listopada 1935 r. stawia wszystkim dobrze u nas nabytą prawo pod znakiem zapytania.

Te, wysoce niepopularne zarządzenia, obniżające uposażenia emerytów „zaborczych” o 25%, przy równoczesnym obciążeniu ich specjalnym podatkiem, wynoszącym przy średnich uposażeniach 9—12% — zdeklasowało ostatecznie liczne rzesze emerytów np. emerytura radcy ministerialnego, a więc urzędnika z uniwersyteckim wykształceniem, po 35 latach służby, spada nieleńdo do poziomu emerytury... woźnego w b. Austrii. Oczywiście tę krzywdę uwypukliły jeszcze za rządzenia, podnoszące równocześnie skalę różnego typu wynagrodzeń dla dygnitarzy cywilnych i wojskowych — co, oczywiście pogłębiło rozgoryczenie wydziedziczonych i wzbudziło daleko idącą nieufność do tych czynników, które powinny stać na straży słuszności i sprawiedliwości społecznej w państwie cywilizowanym.

Ale ów dotkliwy cios, wymierzony tym słabym i bezbronnym egzystencjom — nie trafił jedynie w nich samych. Ci emeryci bowiem wychowują i kształtują młode pokolenie, kształtują psychikę młodzieży i urabiają jej światopogląd. Czy te setki tysięcy młodych dusz i umysłów, pozbawionych niejednokrotnie możliwości kształcenia się i decydowania o swym losie, nie powiększą i tak już licznych szeregów niezadowolonych i czy krzywdą wyrządzone na ich rodzicom nie doprowadzi ich w końcu do różnych przemyleń i wniosków w naszych warunkach, nie bardzo pożądanym? — Mam wrażenie, iż tych kilkanaście (12—14) milionów zaośćdzonych na głodowych pensjach emerytów, więcej znacznie przyniesie naszemu Państwu szkody, aniżeli pożytku.

Lecz już samo różniczkowanie emerytów na „zaborczych” (!) „niezaborczych” jest niedorzecz-

nością, jest niesprawiedliwością, wołającą wielkim głosem o obywatelskie zadośćuczynienie. Weźmy np. emerytów z b. zaboru austriackiego. Iluż z nich za swych młodych lat woziło „bibułę” rewolucyjną do b. Kongresówki? Iluż z nich przechowywało i żywiło uciekinierów, zaangażowanych w ruch rewolucyjny? Cała akcja niepodległościowa w Małopolsce w latach przedwojennych spoczywała głównie w rękach tych szarych pracowników biur i szkół, mocno solidaryzujących się z ruchem wywoleńcym, do czasu przyczyniając się również ich wysoko postawiona etyka, poczucie godności obywatelskiej i ich wyrobienie kulturalne. I za co mamy ich karać? Wprawdzie poseł Ostafin wniosł na sesję sejmową projekt, zmierzający do częściowego polepszenia doli emery-

tów. Sprawa ta jednak niestety szła dotąd zółwim krokiem. Dopiero na czwartkowym posiedzeniu Komisji Skarbowej Sejmu p. wiceminister Grodyński stwierdził zgodę na zniesienie przepisów, w myśl których nie zaliczano emerytom państw zaborczych ¼ okresu ich służby do wysługi lat.

A tu emeryci giną dostojnie z głodu. Tu i ówdzie jakaś wdowa, staruszka, pobierająca aż... 23 zł. pensji miesięcznej, znaleźiona w nieopalonej izdebce w tydzień po śmierci, wedle opinii lekarza, głodowej — tam znów jakiś emerytowany kolejarz, rzucający się pod tramwaj... Przy trupie znaleziono ...80 gr. w połowie miesiąca był to jego cały majątek.

Czy zagadnienie emerytalne nie dojrzało już u nas do sprawiedliwego i natychmiastowego rozwiązania?

K. W.

Od Redakcji

Zagłębie Dąbrowskie i Częstochowa

Od dzisiaj nasze wydanie prowincjonalne zawierać będzie kolumnę osobną, poświęconą życiu i walce świata Pracy w Zagłębiu Dąbrowskim i w Częstochowie. W ten sposób obejmujemy już na swych wydaniach specjalnymi wszystkimi — poza Wilnem i Lwem — miejscowości główne i dzielnicę Rzeczypospolitej.

W dniach najbliższych rozpoczynamy druk sensacyjnej książki: ANTONIO RUIZ VILAPLANA, sekretarza Sądu oraz Izby Handlowej, adwokata, Przewodniczącego - dziekana Izby Sądowej w stolicy powstańców Burgos

P. P. „Stwierdzam, że...”

PRZEKŁAD Z H ISZPAŃSKIEGO.

Po rocznym pobycie w stolicy powstańców, skrył się Antonio Ruiz Vilaplana do Francji, gdzie ogłosił swą książkę. Autor, sympatyk faszystowskiej „Falangi” jest obiektywnym świadkiem wydarzeń od chwili wybuchu powstania. Książka ukazała się w przekładzie francuskim oraz angielskim.

Śnieg zasypał wycieczkę leśników pod Worochtą

W czwartek wybrała się z Worochty w góry na nartach wycieczka przysposobienia wojskowego leśników w liczbie 35 osób pod kierunkiem instruktora Kozło. Wycieczka szła trasą Woroszczenka-Przełęcz Maruszewska — Zaroślak i na Spyci spotkała ją kurniawa. Instruktor i jadący za nim leśnik Sawicki wpadli w głęboką szczelinę i zostali zasypani lotnym śniegiem t. zw. pyłówką.

Pozostali narciarze rozbili się na kilka grup i rozpoczęli poszukiwania zasypanych. W trakcie poszukiwań uległy zasypaniu dalsze dwie grupy narciarzy, pierwsza w składzie 6 druga — 5 ludzi, które przysypane zostały poobrywanymi nawisami. Jeden z narciarzy dotarł do

placówki straży granicznej pod Howerlą, skąd zawiadomiono schronisko pod Zaroślakiem. Na pomoc zasypanych wyruszyła ekspedycja ratunkowa w składzie 40 osób pod kierunkiem kpt. Jarosiewicza. Ekspedycja zdołała odgrzebać spod śniegu wszystkich zasypanych z wyjątkiem Sawickiego. Do pomocy wezwano pogotowie ochotnicze Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, przy udziale którego akcja ratunkowa trwała przez całą noc. Odgrzebanym narciarzom częściowo w stanie nieprzytomnym odstawiono do schroniska na Zaroślaku, a stąd do Worochty, gdzie udzielono im pomocy lekarskiej. Poszukiwania za Sawickim trwają w dalszym ciągu. (PAT.)

Warto się zastanowić!

W rubryce korespondencyjnej „Wiadomości Literackich” (Nr. 741) p. J. Nowiński zwraca uwagę na fakt wielce znamienity. W lwowskiej Akademii Handlu Zagranicznego studiuje pewna ilość żydów. W latach poprzednich 50 do 75 proc. studentów wyznania mojżeszowego podawało jako swą narodowość — narodowość polską. Ale w roku akademickim 1936/7 — według statystyki urzędowej — na 115 studentów wyznania mojżeszowego — 115 zaliczyło się do narodowości żydowskiej. Do polskiej — żaden. Autor listu komentuje ten znamienity zwrot zdaniem następującym: „Głębokie rozczarowanie młodzieńca żydowskiego, sponiewieranego w swej godności ludzkiej, kazało mu w ten sposób odwrócić się od polskości, która w

jego mniemaniu stała się synonimem obcości...”

Ciekawe informacje p. Nowińskiego warto zestawić z głosnymi artykułami p. Mieczysława Wardzińskiego, urzędnika Min. Spr. Wojsk., który parę miesięcy temu rozpatrywał zagadnienie antysemityzmu pod kątem obronności Państwa, wykazując skądlniwość wywoływania niechęci czy nawet wrogości wobec potrzeb państwowych wśród jednej dziesiątej części obywateli Rzeczypospolitej.

Trzeba więc — powtarzamy — zestawzić z sobą powyższe dane statystyczne i artykuły p. Wardzińskiego. Trzeba zestawić i — wyciągnąć wnioski.

Bd.

Sejm utrzymał ochronę lokatorów Tajemnica skrzynki pocztowej

Przebieg czwartkowego posiedzenia Sejmu

Dawno już Sejm nie widział tak przepięknej galerii dla publiczności, jak na wczorajszym posiedzeniu. Te liczne publiczności ściągła wyłącznie ustawa lokatorska. Stawili się liczni przedstawiciele organizacji kamieniczników, jak i lokatorskich, sprawa ta bowiem trzymała w nerwowym napięciu zarówno jednych, jak i drugich.

Jak już zaznaczyliśmy, do odrzucenia zmian, wprowadzonych przez Senat, wymagana była kwalifikowana większość 3/5 głosów. Do ostatniej chwili trudno było w tym Sejmie posłów, chodzących luzem zorientować się, jak wygląda sytuacja. Głosowano przez drzwi, co w sejmach pomajowych jest rzadkim zjawiskiem, a już samo zastawienie nazwisk tych, którzy głosowali za utrzymaniem ochrony lokatorów świadczy o nieobliczalności i przypadkowości decyzji w Sejmie, który wyszedł z wyborów wrześniowych 1935 roku.

Wśród głosujących za utrzymaniem ochrony lokatorów zauważyliśmy: posłów dr. Sommersteina i ks. Lubelskiego, gen. Żeligowskiego i obu wicemarszałków Miedzińskiego i Schaetzla, b. wiceministra Ducha i grupę posłów pracowniczych z pp. Tomaszkiwiczem, Szczepańskim, Gardecim i in.

RÓŻNE USTAWY

Bez dyskusji przyjęto następujące ustawy: o mieniu b. niemieckich osób prywatnych, o wykupie gruntów przez dzierżawców, o opłatach stemplowych i sądowych, o przerachowaniu obligacji kolei święciańskiej, o wykonywaniu za wodu aptekarskiego, o ulgach w spłacie niektórych wierzytelności hipotecznych oraz o zaciąganiu pożyczek w listach zastawnych.

Ustawa lokatorska

Po zreferowaniu ustawy przez pos. Gładysza, który wypowiedział się za odrzuceniem zmian, wprowadzonych przez Senat, przystąpiono do dyskusji.

Pos. Szczepański broni ustawy o ochronie lokatorów i powiada: ponieważ nie zostały usunięte przyczyny, które uczyniły konieczną ochronę lokatorów, przeto nie można znieść samej ochrony.

Do wywodów tych przyłącza się pos. Wymysłowski.

Dalej bronił zmian, wprowadzonych przez Senat, posł. Pochmarski i Wójtowicz.

Pos. Wójtowicz pom. in. powiada:

„Pragnę rzucić nieco światła na metody, używane w tej walce. Bezpośred-

nie po uchwaleniu Senatu, świadczącej, że Senat stanął na wysokości zadania, ukazał się artykuł w „Kurierze Warszawskim”, z którego dowiadujemy się, że właściciele domów znowu się mobilizują. Uważali oni na podstawie rozmów w Ministerium Sprawiedliwości, że sprawa jest ostatecznie załatwiona. Obecnie nradzili, żeby rozpocząć zorganizowaną akcję, na terenie Sejmu. Do dyspozycji kamieniczników mają stać niektórzy posłowie, którzy poprzednio popierali inno stanowisko. Inne pisma utrzymują, że Senat, uchwalając swe poprawki, nie dosłyszał o co chodzi, że niektórzy senatorowie byli głusi. Kamienicznicy według innego pisma poszli do Ministerium Sprawiedliwości i uważają, że sprawa jest załatwiona. Nie potrzeba im ani Sejmu, ani komisji prawniczych. Do jakiej roli w mniemaniu kamieniczników schodzi Sejm? (Wrzawa, oklaski). My uważamy, że ochrona lokatorów jest rzeczą anormalną i musi być utrzymana dopóty, dopóki istnieją te stosunki anormalne. Dopóki nie ma w kraju dostatecznej ilości mieszkań mało izbowych, nie może być mowy o zniesieniu ochrony lokatorów.”

OŚWIADCZENIE RZĄDU

Zabrał głos wiceminister Sprawiedliwości, który oświadczył, że w ministerium Sprawiedliwości ani tej treści, ani podobnej treści oświadczenia, o którym mówił pos. Wójtowicz, nikomu nie dawano.

W obronie lokatorów przemawiali jeszcze posł. Kopeć i Witwicki. Za odrzuceniem zmian senackich, a więc za zniesieniem ochrony lokatorów przemawiali posłowie Stamm, Sapieha, Pimonow, Olszewski i Krzeczunowicz.

GŁOSOWANIE

Przystąpiono do głosowania. Wniosek o głosowanie imienne upadł.

Najpierw głosowano za zmianą art. 1 ustawy, według której zmniejszenie komornego przedłuża się tylko do 31 grudnia 1938 r. z tym, że od 1 stycznia 1939 wzrastać będzie komorne co kwartał o 2 i pół proc.

W głosowaniu nie było kwalifikowanej większości 3/5 za odrzuceniem powyższej zmiany, a więc została ona przez Sejm przyjęta, co Izba przyjęła oklaskami.

Przystąpiono do głosowania nad pozostałymi zmianami, wprowadzonymi przez Senat.

Ponieważ prezydium nie było zgodne co do wyniku, przewodniczący wicemarsz. Podolski zarządził głosowanie przez drzwi.

Wicemarszałek Podolski: Ogłaszam wynik głosowania. Głosowało ogółem posłów 156, a za

tym kwalifikowana większość 3/5, konieczna dla odrzucenia zmian wynosi 93,6. Za odrzuceniem zmian głosowało 77 posłów, przeciwko odrzuceniu zmian Senatu—79 posłów. A za tym zmiany Senatu zostały przyjęte. (Długotrwałe oklaski).

Walki w okolicach Teruel

Z Saragossy donoszą: W czwartek o świcie samoloty powstańcze rozwinęły na froncie pod Teruelem ożywioną działalność, bombardując pozycje nieprzyjacielskie i uszkadzając prace fortyfikacyjne pod Villa Espesa i Castralbo na wschód od Teruelu. W pobliżu Castralbo zniszczono pociąg towarowy. Poza tym samoloty powstańcze bombardowały koncentracje wojsk pod Puebla i Valverde.

ROZSTRZELANIE TROCKISTÓW?

Z Madrytu donoszą o rozstrzelaniu dwóch oficerów brygady mięczy narodowej, znajdującej się na fron-

INTERPELACJA POS. DR. KS. JÓZEFA LUBELSKIEGO DO PANA PRZESZA RADY MINISTRÓW I PANA MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW W SPRAWIE GWAŁCENIA W URZĘDACH POCZTOWYCH TAJEMNICY LISTOWEJ.

Dnia 22 grudnia ub. r. wrzuciłem do skrzynki pocztowej w Sejmie list zaadresowany do b. marszałka Sejmu Macieja Rataja, w którym dziękowałem mu za przelane mi gratulacje z powodu nominacji mojej przez Ojca św. na infułata-dziekana kapituły katedralnej w Tarnowie. Dnia następnego dostał p. Rataj

list. Koperta tego listu z pieczęcią pocztową „Warszawa Sejm” była a. drosowana, jak to później p. Rataj stwierdził, moją ręką, wewnątrz zaś koperty był list pisany inną ręką od nieznanego mi imię, ani p. Ratajowi Eugeniusza Chmielewskiego z Krzywicy na Wołyniu.

Następnego znowu dnia tj. 24 grudnia 1937 r. zawiadomił p. Rataja adwokat dr. Ołpiński (Warszawa Nowogrodzka 8), iż otrzymał kopertę z pieczęcią pocztową „Dubno” (na Wołyniu), adresowaną ręką Eugeniusza Chmielewskiego, a wewnątrz koperty list ks. Lubelskiego, napisany do niego, tj. do p. Rataja.

Nie trzeba być detektywem, by na podstawie powyższych faktów stwierdzić, że ten mój list wysłany z poczty sejmowej do p. Rataja, jak i list p. Eugeniusza Chmielewskiego wysłany z Dubna do adwokata Ołpińskiego, zanim doszły do rąk właścicieli adresatów były przez kogoś w urzędzie pocztowym w Warszawie utrudwane, przy czym zawartość kopert przez przeoczenie została zmieniona.

Wypadek ten potwierdził opinie

tych ludzi, którzy opierając się na podobnych zdarzeniach, twierdzą, że w Polsce listy pewnych osób są w urzędach pocztowych przeglądane i kontrolowane i dlatego osoby te listy w ważniejszych i poufnych sprawach pisane, nie posyłają pocztą, ale nymalnym posłańcem, albo posyłają je dobrane obklokone nieraz i w kilku kopertach.

Ponieważ w Polsce tajemnica listowa poręczona jest art. 68 ustawy konstytucyjnej z 1935 r., zabezpieczona paragrafem 9 ordynacji pocztowej i art. 161 procedury karnej, przeto, podając powyższe do wiadomości Pana Przesza Rady Ministrów i Pana Ministra Poczty i Telegrafów, proszę o wyjaśnienie, czy w Polsce obowiązuje de facto nadal tajemnica listowa i co zamierzają uczynić w sprawie zaistniałego konkretnego wypadku pogwałcenia tajemnicy listowej odnośnie do listu mego pisanego do p. Rataja i listu p. Eug. Chmielewskiego, pisanego do dr. Ołpińskiego.

Warszawa, dnia 13 stycznia 1938 r.

Interpelant

(—) Ks. Dr. J. Lubelski

Zadania górników angielskich

W czwartek rano zebrala się w Londynie rada narodowa federacji górników, celem rozpatrzenia żądań górników Południowej Walii. Górnicy walijscy domagają się: 1) zwiększenia płac o 10 proc. w związku z wzrostem kosztów

utrzymania, 2) rozpatrzenia sprawozdania o rokowaniach, zmierzających do redukcjonowania godzin pracy w górnictwie oraz 3) zbadać niemożności utworzenia „zjednoczenia górników”.

W pogoni za terrorystami

Oddział policji brytyjskiej w Pałestynie w pościgu za mordercami archeologa angielskiego Starkey'a, który, jak wiadomo, zamordowany został w ucieczce przedziałek, wpadł na trop groźnych terrorystów, wśród których znajduje się osławiony przywódca terrorystów — Issa Battat. Terroryści ukryli się w domu w pobliżu Hebronu. Gdy policja obtoczyła dom, powiatana została gradem kul. W cza-

stanie strzelaniny jeden z terrorystów został zabity, a drugi ciężko ranny. Issa Battat zdolał jednak zbiec pod osłoną ciemności.

Władze brytyjskie w przekonaniu, że zabójcy Starkey'a ukrywają się w okolicy Hebronu, zapowiadają, że o ile sprawy nie zostaną w najbliższych dniach wydane przez ludność, na cały okręg natychmiast zostanie wysłana wysoka grzywna zbiorowa.

Ustrój adwokatury

Na posiedzeniu Komisji Prawnej, kontynuowano obrady nad projektem ustawy o ustroju adwokatury. Załatwiono rozdział dotyczący zasad postępowania dyscyplinarnego. Dłuższą dyskusję wywołała sprawa wykreślenia adwokata z powodu upadku sił fizycznych i umysłowych. Postanowiono, że będzie utworzona specjalna komisja przez Radę Adwokacką oraz Izba dla spraw adwokatu ry w Sądzie Najwyższym, które to instancje załatwiać będą w trybie rozprawy sądowej tego rodzaju sprawy. Przy rozdziale o aplikantach adwokackich, referent zaproponował, że Rada Adwokacka może adwokatowi posiadającemu wymagany staż 7-letni odmówić

prawa patronatu nad aplikantem ze względu na szczupłe agendy adwokackie, jak i z tego powodu, że patron nie daje rękojmi należytego wychowania aplikanta. Ostatecznie załatwienie tej sprawy odroczone, przy czym postanowiono, że w razie ewentualnie ciężkiego przewinienia dyscyplinarnego stanowilo przeszkodę w prawie wykonywania patronatu.

Przy omawianiu skreślenia z listy aplikantów z powodu nieprzystąpienia do egzaminu adwokackiego w rok po ukończeniu aplikacji, postanowiono przedłużyć ten czasokres z jednego roku na dwa lata.

Podkomisja podejmie obrady w przyszłym tygodniu.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

WARSZAWSKA POLONIA BIJE ZASS. 10:0.
Stołeczna Polonia po zwycięstwie nad Warszawianką odniosła nowy sukces, gromiąc w meczu o mistrzostwo kl. A ZASS. 10:0 (3:0, 3:0, 4:0).

HOKEJOWE MISTRZOSTWA OKRĘGU POZNAŃSKIEGO.
W rozgrywkach o mistrzostwo hokejowe okręgu poznańskiego Warta z trudem pokonała WKS. 1:0. Jedyną bramką padła na 3 minuty przed końcem meczu ze strzału Sobkiewicza. Ponieważ zarząd Poznańskiego Okręgowego Związku Hokejowego uznał pierwsze spotkanie pomiędzy AZS i Wartą jako spotkanie towarzyskie, sytuacja w rozgrywkach nie jest jeszcze wyjaśniona, dopiero najbliższy mecz pomiędzy tymi zespołami wyłoni mistrza.

DĄB ZDOBYŁ DEFINITYWNE MISTRZOSTWO ŚLĄSKA.
W decydującym meczu hokejowym o mistrzostwo Śląska między najlepszymi drużynami okręgu, Dębni i Pogonia, zwycięstwo odniósł Dąb 4:1 (2:1, 1:0, 1:0). Dzięki temu zwycięstwu Dąb definitywnie zdobył mistrzostwo Śląska. Rewanżowy mecz nie zmieni już sytuacji, gdyż ma nad Pogonią przewagę trzech punktów.

UKRAINA PROWADZI W MISTRZOSTWACH HOKEJOWYCH LWOWA.
W dalszych rozgrywkach hokejowych o mistrzostwo Lwowa rozegra-

no dwa mecze, które zakończyły się sensacyjami. W pierwszym meczu Ukraina niespodziewanie wygrała z AZS. 2:0 (0:0, 1:0, 1:0), a w drugim spotkaniu Pogoni odniosła zwycięstwo nad Lechią 1:0 (0:0, 0:0, 1:0). W tabeli mistrzostwo prowadzi na razie Ukraina przed Pogonią i Czarnymi.

PILKA NOŻNA
KANADYJCZYCY JUŻ PRZYJĘLI CHALI DO EUROPY.

Kanadyjska drużyna hokejowa Sudbury Wolves przyjechała już do Europy i zagrała pierwszy mecz w Duesseledorfie z reprezentacją miasta. Kanadyjczycy odnieśli zdecydowane zwycięstwo w stosunku 3:0 (1:0, 1:0, 1:0). Goście byli wyraźnie przemęczeni długą podróżą morską.

GARBARNIA ZAŻADAŁA 800 ZŁOTYCH ZA ZWOLNIENIE PIŁKARZA.

Ale mimo to klub jest w porządku.

Znany piłkarz eksligowego Pogonia Hausner, który wyróżnił się w ubiegłym sezonie jako napastnik, walcząc kilkakrotnie w barwach Krakowa o puchar Polski, odbywa obecnie służbę wojskową na Śląsku. Zawodnik ten ma zamiar przenieść się z Podgórze do Wisły lub Cracovii i w tej sprawie zwrócił się z prośbą o zwolnienie do zarządu Podgórze. Zarząd klubu zgodził się na udzielenie woliwności, lecz wżamian zażądał rekompensaty pieniężnej tytułem nieuczestnienia składce członkowskiej w wysokości około 800 złotych.

Na tropie faszystowskich morderców

PARYŻ, (PAT). Sensacyjne przyznanie się do winy nowych aresztowanych uczestników tajnej organizacji „Csar”, które pozwala wnosić, iż poza sprawą bomb, rzucanych na lokale związków przemysłowców, wyjaśniona zostanie również sprawa morderstwa, popełnionego na 2 emigrantach włoskich, braciach Roselli, zajmując w dalszym ciągu obok sprawy kryzysu walutowego czołowe miejsce na łamach prasy paryskiej.

Zeszyte serce funkcjonuje dobrze

W szpitalu powiatowym w Nieświeżu, lekarze są świadkami bardzo rzadko notowanego w medycynie przypadku. Do szpitala dostarczony został mieszkaniec miejsczeczka Horodziej, Aronow, który w celu samobójczy przebiegł sobie brzytwą kłatkę piersiową i żebra, a następnie brzytwą otworzył sobie worek osierdziowy serca.

Dostarczonego natychmiast do szpitala operował doktor szpitalny Łyczkowski, który zeszyte serce. Od chwili operacji upłynęło już 4 tygodnie, a Aronow żyje i czuje się coraz lepiej.

Szereg dzienników zamieszcza daleko idące wnioski i przypuszczenia, że obecne aresztowania pozwolą wyjaśnić sprawę innych tajemniczych zbrodni politycznych, popełnionych w ciągu ostatnich 2-u lat we Francji.

„Intransigent” zapytuje, czy ta sama organizacja nie brała udziału w morderstwie, popełnionym na emigrancie rosyjskim Nawaszynie, oraz czy nie należeli do niej sprawcy tajemniczego morderstwa, popełnionego na osobie 20-letniej fancerki kabaretowej Letycji Tourreaux.

W Clermont-Ferrand dokonano trzech nowych aresztowań. Aresztowani zostali: Roger Mandereau, handlowiec, Antoni Fustier, rzemieślnik, oraz Jean Forrot, szofer zakładów Michelin, pod zarzutem ukrywania transportu i handlu bronią.

Domniemyamy zabójca braci Roselli, Paireaux, po przesłuchaniu ma zostać przewieziony do Domfront.

W Domfront przesłuchano w charakterze świadka w sprawie zamordowania braci Roselli niejakiego Jakubca, który oświadczył, że nic nie wie o tej zbrodni. Ma on być przewieziony na dodatkowe przesłuchanie do Paryża.

Parlament na dłuższym urlopie

BUKARESZT 12.1. W kołach politycznych rozważana jest coraz więcej ewentualność zrezygnowania przez Rząd z rozpisanie nowych wyborów i poprzestania na zarządzaniu dłuższych wakacji parlamentarnych. Wobec ujawnionego w ostatnich wyborach rozbieżności opinii, jest wątpliwym, czy powtórne głosowanie powołaloby do życia parlament, zdolny do wyłonienia zdecydowanej większości.

ZMIANA ORDYNACJI WYBORCZEJ

BUKARESZT, (PAT). Zbliżona

Ostatnie depeze i wiadomości na czcze nu nru

Zatarg w komisji wojskowej w Sejmie

Jak już pisaliśmy gen. Żeligowski wystosował list w odpowiedzi na pismo 16 posłów Komisji.

Poniżej podajemy treść tego pisma:

„Szanowny Panie Marszałku!

Na terenie Komisji Wojskowej powstały dwie sprawy: 1) rządowy projekt ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym. Ta sprawa, jako dotycząca wojska musi być natychmiast załatwiona. Przesyłam przeto projekt ustawy i proszę Pana o zwolnienie komisji. 2) Druga sprawa dotyczy mego przemówienia na plenum Sejmu 2 grudnia. Otrzymałem od kilkuastu posłów członków Komisji pismo, że wobec różnicy poglądów, jaka się ujawniła między nimi a mną na rolę Wodza Naczelnego w Państwie, nie uważają za możliwe dla siebie współpracować ze mną, jako przewodniczącym Komisji Wojskowej. Dla uniknięcia wszelkich niejasności przypominam, że treścią moich przemówień w dniu 2 grudnia było nie omówienie roli naczelnej władzy wojskowej w Państwie, lecz podanie krytyce i wytknięcie tych faktów, które świadczą o szkodliwym dla ustroju Państwa jakichś nowych dróg, zamiast ścisłego przestrzegania Konstytucji. Z tego właśnie założenia wychodząc, stwierdziłem wówczas, że wywołanie przez prezesa Rady Ministrów okólnika, uważam za krok błędny, gdyż wprowadza dualizm władzy państwowej, a podporządkowanie się Generalnemu Inspektorowi Sił Zbrojnych przekłada konstytucyjną odpowiedzialność premiera na wodza naczelnego. Mówiłem także, że tworzenie OZN na terenie parlamentu uważam za drogę krępowania niezależnej działalności poselskiej. A co do roli wodza naczelnego w Państwie powiedziałem: „Oczywiście nie ma dziedziny najmniejszej, nie ma resortu, do któregoby wódz naczelny nie miał wglądu największego. Pierwszym protestowaliśmy, gdyby nasza Konstytucja w czymkolwiek uwłaczała roli naczelnego Wodza”. List panów posłów jak sądziłem miał na myśli zyczenie, abym zgłosił mandat prezesa Komisji Wojskowej. Tego uczynić nie mogę.

I nie tylko dlatego, że dzisiaj w całej rozciągłości postrzymam poglądy, wypowiedziane 2 grudnia na plenum, ale także i dlatego, że tym przynajmniej racje autorom pisma oraz usankcjonowałbym obyczaj krępowania roli posła w wypełnianiu swych obowiązków. Przeszę przeto Pana Marszałku o podanie tego listu do wiadomości Komisji Wojskowej. (—) gen. Lucjan Żeligowski.

Po odczytaniu tego listu poseł De Thun złożył następujące oświadczenie:

„W imieniu 16 kolegów członków komisji wojskowej, którzy wystosowali list do Pana Generała Żeligowskiego, jako przewodniczącego Komisji Wojskowej oświadczam co następuje: Treść listu, która była wyrazem naszego najistotniejszego przekonania, podtrzymujemy w całej rozciągłości, jak to w liście stwierdziliśmy, z p. generałem Żeligowskim, jako przewodniczącym Komisji Wojskowej, współpracować nie możemy i nie będziemy. Wobec tego faktu stawiam wniosek, aby posiedzenie dzisiejsze pan wiceprzewodniczący odroczył, a na posiedzenie następnego postawić jako punkt 1) sprawę wyboru nowego przewodniczącego. Jednocześnie oświadczamy, że od r. 1928 zaistniał w Izbach obyczaj, że sprawy sił zbrojnych i ich zwierzchnictwa nie były nigdy przedmiotem dyskusji plenarnej, a w konsekwencji prasowej i publicznej. Ten dobry obyczaj chcemy podtrzymać w dalszym ciągu i żadnej dyskusji na te tematy nie podejmujemy”

Wiceprzewodniczący poddaje wniosek pod głosowanie. Użył on większości.

Prosi o głos poseł Formela, który składa następujące oświadczenie:

„W prasie ukazała się wiadomość, jakobym wraz z innymi członkami sejmowej Komisji Wojskowej podpisał deklarację do przewodniczącego tejże komisji posła pana generała broni Żeligowskiego. Chociaż przekonany jestem, że nie był to komunikat oficjalny, stwierdzam dla porządku, że wspomnianej deklaracji nie podpisałem”.

Na tym posiedzenie zamknięto.

Wiadomości z całej Polski

ZASYPANY NA KOPALNI.

Na kopalni „Książka Marie” w Murckach, na poziomie 140 m., na filarze, nastąpił silny wstrząs, wskutek czego został zasypany 33 letni górnik Józef Stroda. Przewieziony do szpitala, nieszczęśliwy robotnik zmarł tego dnia, pozostawiając żonę i dwoje dzieci.

ROBOTNIK SPADŁ Z KILKUNASTU METROWEJ WYSOKOŚCI.

W porcie gdynskim, na terenie strefy walcu - cłowej zatrudniony przy pracy przedawnkowej robotnik Feliks Ozimiński został w pewnej chwili zahaczony przez dźwig, który uniósł go w górę na kilkanaście metrów. Zanim kraniarsta zdołała zauważyć, co się dzieje, nieszczęśliwy robotnik zerwał się z haka i spadł na wielkie zwaliny węgla. Skutki upadku były fatalne. Ozimiński doznał złamania kości miednicowej, ręk i nogę i ogólnych poważnych obrażeń.

Pogotowie ratunkowe przewiozło go w stanie beznadziejnym do szpitala.

SPŁONAŁ MLYN I TARTAK.

W Bolesławcu, pod Dąbrówką k. Farnowa, wskutek zatarcia się osi w transmisijskiej wybuchł pożar w młynie Mendla Kóbla. Ogień zniszczył całkowicie młyn i przylegający do niego tartak, oraz znaczne zapasy zboża i mąki. Szkoła wynosi ponad 60.000 zł.

DLA UZYSKANIA PREMII ASEKURACYJNEJ PODPALIŁ MEBLE.

Przed sądem okr. w Białymstoku toczyła się rozprawa o podpalenie ubezpieczonych mebli w mie-

szkaniu dla uzyskania premii.

Na ławie oskarżonych zasiadł agent asekuracyjny Jakób Berel Berlin, jego córka Tania Kotkova i jego zięć Borys Kotkownik. Akt oskarżenia zarzuca im namówienie jakiegoś osobnika do podpalenia ich mieszkania, w celu uzyskania premii asekuracyjnej w kwocie 10 tys. złotych za spalone meble.

Sąd uznał Borysa Kotkownika winnym namówienia niewykrytego sprawcy do podpalenia jego mieszkania w celu otrzymania odszkodowania i skazał go na 5 lat więzienia z pozbawieniem praw obywatelskich i honorowych na okres 5 lat. Ponadto na zapłacenie 350 zł. tytułem kosztów sądowych.

Zona Kotkowska Tania Kotkownik i jej ojciec Jakób Prlis zostali zwolnieni od winy i kary.

GLUPIE FIGLE PRZYCZYNA ZABÓJSTWA KOLEGI.

We wsi Szczerbowo, pow. sokólskiego, 17-letni Henryk Raczkowski, mierząc żartami z futzi do Wiktoro Borkowskiego, mimowolnie pocłagnął za cyngiel. Padł strzał Pocisk śrutowy ugodził Borkowskiego w twarz i położył go trupem na miejscu.

ZAMORDOWAŁ ŻONĘ W CZASIE KŁÓTNI.

We wsi Dobrowianik, pow. Zbarański, w czasie kłótni małżeńskiej Mikołaj Kuteń zamordował swą żonę Petronellę. Mordercę aresztowano.

NIEZYWKŁA ZEMSTA.

W zabudowaniach Jana Polskiego w kolonii Łapieniek w pow.

Krasnostawskim wybuchł pożar.

Spaliła się stodoła ze zbiorami. Ogień wzniesła Helena Chudzicka z zemsty, że Polski nie chciał oddać z pracy służące, z którą jej mąż utrzymywał bliższe stosunki. Chudzicką aresztowano.

ARESZTOWANIE FALSZERZY PIENIĘDZY.

W Gdyni policja aresztowała bandę falszerzy 10 złotych w liczbie 10 ludzi.

ZAMARZŁ NA ŚMIERĆ.

Mieszkaniec wsi Kormina, Andrzej Rakowicz, będąc w gościnie u swego krewnego we wsi Zarochoszczy, w pow. zdobnowskim, wyszedł z domu w stanie pijanym i udał się przez łąki w kierunku wsi Kwasiołów. Następnego dnia Rakowica znaleziono martwego. Ustalono, iż śmierć nastąpiła wskutek zamrznięcia.

MORDERSTWO

Mieszkaniec wsi Mamony, pow. mołodzieczańskiego, Piotr Stankiewicz, przybył do wsi Wsi Buchow schyzyna, by zapłacić dług niejakiemu Kartasiewiczowi. W momencie gdy wchodził do domu Kartasiewicza, gdzie odbywała się zabawa, ktoś uderzył go w ciemnej sieni twardego narzędziem po głowie. Wskutek odniesionej rany Stankiewicz zmarł.

HR. RZEWUSKI ZWOLNIŁY ZA KAUCJĄ

Aresztowany w Wilnie przed miesiącem pod zarzutem dokonywania czynów nieobyczajnych hr. Eustachy Rzewuski został obecnie zwolniony z więzienia za kaucją 2.000 zł.

Pod Garwolinem

Dwaj policjanci ciężko ranni w starciu z bandytami

Posterunek P. P. w Maciejowicach pod Garwolinem otrzymał poufną wiadomość, że w jednym z domów w Maciejowicach przebywa poszukiwany bandyta, Nikifor Maruszczyk, wraz z dwoma kompanami.

Komendant posterunku, przywódca Stanisław Kołtuń, nie mając chwilowo więcej policjantów na posterunku, a obawiając się, by bandyci nie uciekli, zabrał ze sobą dyżurnego st. posterunkowego, Wawrzyńca Sterna — i obaj, zachowując wszelkie środki ostrożności, poszli aresztować bandytów.

Bandyci zostali prawdopodobnie przez kogoś ostrzeżeni o zbliżającym się patrolu P. P. Gdy policjanci wchodzili do mieszkania, nagle bandycy zasypali ich kulami. Obaj policjanci, ciężko ranni, nie zdołali użyć broni. Bandyci rzucili się do ucieczki.

Tymczasem na posterunek przybyli policjanci, którzy natychmiast udali się w ślad za komendantem. Uciekający bandyci natknęli się na spieszącego na pomoc policjanta, w kierunku którego oddali szereg strzałów. Zarządzono oblawę, w czasie której został zatrzymany Wacław Staniszek, lat 22, miesz-

kaniec Maciejowic. Rewolweru przy nim nie znaleziono. Podejrzano, że współdziałanie z bandytami. W jednym ze sprawców postrzelenia rozpoznano znajomego kryminalistę Franciszka Rusina, który ostatnio uciekł z więzienia.

Rannych policjantów przewiozło pogotowie do szpitala Dzieci. Jezus. Przewodnik Kołtuń został ranny w okolice serca, st. posterunkowy Stern — w oba uda. Stan ich jest ciężki.

Przemysł ludowy w Polsce

W ostatnich dniach ukazała się na półkach księgarskich, pięknie wydana przez „Polską Gospodarczą” praca Janiny Oryznyny p. t. „Przemysł ludowy w Polsce”. 270 stron tekstu, zawierającego bogaty materiał informacyjny oraz 55 znakomicie wykonanych ilustracji barwnych i jednobarwnych — składają się na całość tym bardziej interesującą, że książki tak wy-czerpującej temat, dotychczas br-

akło. Książka Janiny Oryznyny, autorki pierwszych prac z tej dziedziny, daje przegląd głównych gałęzi przemysłu ludowego w Polsce, nakreśla jego zasięgi regionalne, zaznacza z surowcem, techniką i dochodowością, oraz charakterystycznymi typami i modanymi w rozwoju wytwórczości ludowej. Przedstawia przemysł ludowy

Afera fałszowania świadectw szkolnych

Wykryta w Baranowiczach w Baranowiczach w gimnazjum żydowski Epstejnina afera podrabiania świadectw szkolnych, zatacza szersze kręgi. Działalność afe-rzystów nie ograniczała się do Baranowicz, lecz sięgała do Wilna i innych miast Polski. Okazało się przy tym, że fałszowano nie tylko świadectwa szkolne. W ręce poli-cji wpadł obfity materiał kompromitujący w postaci fałszywych dokumentów, pieczęci i t. p. Szczegóły afery władze utrzymują w tajemnicy.

Tabela wygranych

8 dzień ciągnięcia IV klasy 40-ej loterii państwowej

Table with lottery results. Columns include drawing dates (I, II) and various prize categories like 'GŁÓWNE WYGRANE' and 'WYGRANE PO 200 ZL'.

III ciągnięcie WYGRANE PO 200 ZL.

Table with lottery results for the 3rd drawing, listing winning numbers for 200 zł prizes.

IV ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Table with lottery results for the 4th drawing, listing winning numbers for main prizes.

Kącik radiowy

Program of radio broadcasts for Saturday, January 15, 1938. Includes times and titles of programs such as 'Przy przeziębieniu grypie i katarze', 'Radio warszawskie', and 'Kącik radiowy'.

Kronika Zagłębia Dąbrowskiego

Śladami B. B. W. R.

Bardzo dobrze wszyscy pamiętamy, jakimi to metodami posługiwał się BBWR przy kaptowaniu sobie członków i zwolenników. Przeważnie odbywało się to w ten sposób, że w roli naganiaczy do obozu sanacyjnego występował bezpośrednio zwierzchnik lub pracodawcy w biurach i zakładach przemysłowych, dając do zrozumienia swym podwładnym pracownikom, że w razie nieprzyjęcia „dobrowolnie” do BBWR, można narazić się na przykrość, a że do pozbawienia pracy włącznie.

I rzeczywiście, tysiące pracowników i robotników, którzy nie chcieli i nie mogli przehandlować swego sumienia, znalazło się na bruku BBWR został pogrzebany, sanacja powołała do życia nowy twór polityczny już pod inną nazwą, mianowicie OZN. Zmiana ta w terenie równoczesna jest zazwyczaj ze zmianą nazwy, no i z dokoptowaniem pewnego zastępu endeków.

Otrzymujemy z terenu Zagłębia, ściślej z kopalni zagłębiowskich, informacje, iż przy kopalniach tych tworzą się partyjne placówki OZN-u i działalność swą rozpoczynają od nakłaniania ochotników, by zapisywali się na członków OZOnu.

Do zarządów kopalnianych placówek OZOnowych wchodzić bezpośrednio zwierzchnicy robotników, a więc: zawiadowcy, kierownicy działów, inżynierowie,

sztymarzy, dozorczy i urzędnicy, którzy zaczynają prowadzić na terenie zakładów pracy i podczas pracy agitację wśród robotników za wstępowaniem do OZOnu. Np. na kop. „Kazimierz” w Niemcach jeden z kierowników powiedział podległym sobie robotnikom, że „mogą” u niego zapisywać się do OZOnu. Oczywiście każdy zwierzchnik ma w rozporządzeniu cały szereg środków do „przekonania” robotników, że powinni się do obozu zapisać i opierając się na doświadczeniu z praktyk, stosowanych przez BBWR, z całą pewnością można przypuszczać, że środki te p. inżynier będzie próbował zastosować.

Nie są to już wypadki odosobnione: w kilku kopalniach powstały komitety OZOnowe i jesteśmy w posiadaniu całego szeregu nazwisk takich zwierzchników, którzy podobnymi metodami starają się zdobywać zwolenników dla swej partii.

To postępowanie nie może trwać dalej. Nie możemy go inaczej nazwać, jak prowokowaniem robotników, bowiem robotnicy zdecydowani są ostro zareagować na takie metody tworzenia sanacyjnego obozu. Robotnicy zupełnie słusznie domagają się, by panowie inżynierowie, sztygarzy i dozorczy na terenie kopalni pilnowali swych zajęć służbowych, nie włączając z kłószkami do sumień i przekonań robotników.

Ku czci Andrzeja Struga

W niedzielę, dn. 16 b. m. w sali Teatru Miejskiego w Sosnowcu odbędzie się

ZALOBNA AKADEMIA
dla uczczenia pamięci wielkiego pisarza, tow. **ANDRZEJA STRUGA**.

Akademii organizuje Sekretariat Okręgowy TUR Zagłębia Dąbrowskiego i wezmą w niej udział, poza socjalistycznymi organizacjami robotniczymi, przedstawiciele: władz wojskowych, miejskich, Związku Legionistów, POW, Stowarzyszenia b. więźniów politycz.

nych, Związku Nauczycielstwa Polskiego i innych.

Na program składają się: przemówienie (z ramienia Zarządu Głównego TUR, tow. Piotrowski). W części artystycznej — orkiestra Polskiego Radia w Katowicach, Chór Związku Prac. Ubezp. Społ. oraz recytacje i deklamacje.

Początek Akademii o g. 10.30 r. Bilety wstępu w cenie od 25 gr. do zł. 1.20 wcześniej do nabycia u tow. Ruki — Kasa Bratnia, tow. Z. Rembowski — Pogoń, ul. Limanowskiego 14 m. 6 i w Oddziale „Robotnika” w Sosnowcu, ul. Jasna 26 (do godz. 13-tej).

Echa strajku

Na 20 bm. w Sądzie Grodzkim w Zawierciu wyznaczona została rozprawa sądowna przeciw robotnikom fabryki „Chemimetal” w Zawierciu, oskarżonych z art. 254 kodeksu karnego w związku ze strajkiem okupacyjnym, przeprowadzonym przez robotników w maju

ub. roku o podwyżkę.

Na marginesie tej sprawy przypomina, iż przed strajkiem zarząd fabryki wogóle nie chciał z robotnikami rozmawiać o podwyżce płac, i dopiero wskutek strajku robotnicy podwyżkę tę uzyskali.

Konferencja teatralna

Staraniem Kuratorium Szkolnego w Krakowie i Inspektoratu Szkolnego w Sosnowcu, ma się odbyć w lutym w Sosnowcu lub Będzinie pięciodniowa konferencja teatralna, poświęcona zagadnieniom teatru ludowego.

W konferencji wezmą udział reżyserzy zespołów scenicznych organizacyjnych Zagłębia.

Jubileusz Studia

Radiowego w Sosnowcu

W dniu 12 bm. Sosnowieckie Studio Radiowe obchodziło dwulecie swego istnienia. Jubileuszowi temu oraz wspomnieniom o zmarłym w ostatnich dniach jednym z założycieli studia, poświęcony został program studia w tym dniu.

*

*

Od dnia dzisiejszego dawać będziemy czytelnikom Zagłębia Dąbrowskiego wiadomości z ich terenu w postaci codziennej kroniki zagłębiowskiej.

Rozwój klasowego ruchu zawodowego na terenie naszym, wzrost świadomości Świata Pracy, zarówno w sferach robotniczych, jak i pracowników umysłowych, nie tylko umożliwiają — ale nakazują rozszerzenie ram centralnego organu Świata Pracy.

Swoiste warunki życia naszego środowiska, gdzie obok rzetelnej, sumiennej, twórczej pracy górnik, metalowca, robotnika budowlanego i robotników innych zawodów oraz licznej rzeszy uczciwych pracowników umysłowych — mamy do czynienia ze szkodliwą działalnością i nierobstwem, okraszonym pustym frazesem pięknej wymowy — wymagają dokładnego wnikięcia i prześwie-

*

lenia. Panosząca się obok tego słabość małych charakterów, rozbieżność między ich słowami a czynami wymaga jasnego naświetlenia, by elementy ideowe w życiu publicznym nie zatraciły wiary w możliwość dokonania gruntownych zmian i osiągnięcia poprawy.

Łamy naszej kroniki oddajemy na usługi Świata Pracy, zapraszając do współpracy wszystkich, komu nie jest obojętna troska o dobro klasy pracującej, troska o oczyszczenie atmosfery obłudy, zakłamania i frazeologii w życiu publicznym, troska o poszanowanie sumienia i godności ludzkiej.

Przystępując do pracy naszej na tym odcinku z ufnością patrzymy w przyszłość, wierząc w bliskie zwycięstwo Idei Sprawiedliwości Społecznej.

KOMITET REDAKCYJNY.

Administracja i Redakcja oddziału zagłębiowskiego „Robotnika” mieści się w Sosnowcu, ul. Jasna 26, Dom Ludowy (parter) i czynna jest codzień od godz. 8-ej do 13-ej.

Podjęcie prac przy budowie kolei Zory-Pszczyna

Prace przy udziale budowy kolei Zory — Pszczyna postępują szybko naprzód. Ukończona została większa część nasypu i obecnie kierownictwo budowy

przystąpi do układania toru. Również na wykończeniu są stacje kolejowe wzdłuż nowej linii. Końcowa stacja Pszczyna zostanie rozbudowana.

Kronika Częstochowska

*

Z dniem dzisiejszym rozpoczynamy druk Kroniki Częstochowskiej, która informować będzie o wydarzeniach na terenie naszego miasta i powiatu, omawiać co-

dzienne bolączki Świata Pracy na naszym terenie.

Wszelkie informacje, korespondencje i prenumeratę prosimy wysyłać na adres podany poniżej.

Oddział w Częstochowie mieści się Al. Wolności 48, tel. 12037, Skrzynka pocztowa 75.

Pracownicy umysłowi prostują karki

W ubiegłą środę w sali Straży Ogniowej odbyło się zgromadzenie pracowników umysłowych zwołane przez Komisję Porozumiewawczą wszystkich organizacji pracowniczych z terenu Częstochowskiego.

Zgromadzenie miało na celu za poznanie ogółu pracowników z postulatami, wysuwany przez organizację pracowniczą i przyjęcie rezolucyj na Kongres Pracowniczy, który ma odbyć się w dniach 16 i 17 b. m.

Po szeregu referatów, na czoło których wybijają się referaty mgr. Pikuly, ob. Klimczaka i Motłocha przyjęto wszystkie rezolucje i wnioski, zgłoszone na kongres pracowniczy, oraz postanowiono

wysłać depesze do Centralnej Komisji Porozumiewawczej, w której zebrani podkreślają swoją solidarność z walką ogółu pracowników o prawa mas pracowników umysłowych.

Na marginesie musimy podkreślić, iż proletariats z zainteresowaniem i sympatią śledzi budzenie się pracowników umysłowych z długotrwałego letargu.

Nawiązanie bliższej łączności z ruchem robotniczym zależy tylko od organizacji pracowniczych. Sądzymy, że pracownicy pamiętają będą o wspólnej pracy podczas akcji strajkowych, mających na celu obronę ich interesów. Ze swej strony robotnicy gotowi są do współpracy.

Kronika organizacyjna

KURS DLA DELEGATÓW POBORCÓW ZWIĄZKOWYCH.

Od dnia 15 stycznia zaczyna się kurs dla Delegatów i poborców Związkowych, mający na celu zapoznanie ich ze sposobem obliczania potrąceń na ubezpieczenia społeczne.

KONFERENCJA KOBIET.

W niedzielę, 16 stycznia w lokalu PPS, Aleja Wolności 48, o godzinie 15 odbędzie się Konferencja Kobiet, na którą proszone są o przybycie wszystkie członkinie PPS, Młodzieży PPS, TUR-a i Sportu Robotniczego, jak również delegatki i poborczynie Związków Zawodowych.

DZIELNICA P. P. S. „SRÓDMIEŚCIE”.

Członkowie Dzielnic proszeni są o przybycie na zebranie, które odbędzie się w niedzielę 16 b. m., w lokalu własnym o godzinie 11.

MŁODZIEŻ P. P. S.

Koło „Śródmieście” zebranie członków w lokalu własnym o g. 18. Ref. tow. Bruś Lucjan.

„Zawodzie”. Zebranie członków w lokalu własnym o godzinie 16 Ref. tow. Dewor Władysław.

„Ostatni Grosz” zebranie członków w lokalu własnym o godzinie 16-tej. Ref. tow. Niemcecz Marian.

Zamiast węgla — śmierć

Na linii kolejowej między stacjami Kłobuckiem a Wręcycą — strażnik kolejowy postrzelił nieznanego osobnika, usiłującego zrzucić węgiel z wagonu. W drodze do szpitala postrzelony zmarł.

Podobny wypadek zdarzył się w tym samym dniu, na tej samej

linii między stacjami Miedźno — Działoszyn. Śmierć zebrała tam obfity plon. Dwa trupy pozostały na torze po przejeździe pociągu towarowego.

Te trzy trupy to znak dobrobytu ludności. Nie brak takich — którzy za kawałek węgla ryzykują życie.

Radzimy zmienić tematy

Częstochowska „Gazeta Narodowa” często publikuje artykuły byłego posta Wierczaka.

W numerze z dnia 9 stycznia p. Wierczak zrobił z J. Moraczewskiego przewódce PPS, chociaż wie dobrze, że Moraczewski to przebrzmiała pieśń w ruchu socjalistycznym.

Z procesu komunistycznego w Lublinie wykreślił rubaszkę komunistyczną i gwałtem chce ją wto-

żyć na grzbiety Turowców. Ba mało, nawet „Wiciowców” chce rozebrać z malowniczych strojów ludowych i również nałożyć im rubaszkę.

W pogoni za wpiwami komunistycznymi zapędził się w zupełnie mu nieznanym terenie i zbłądził.

Radzimy na te tematy nie pisać. Złamać pióro, lub zmienić tematy.

Rola spółdzielczości

„Kurier Bałtycki” omawiając zjazd kupiectwa pomorskiego jaki ma się odbyć dnia 16 stycznia w Bydgoszczy, porusza również sprawę spółdzielczości.

„Kurier Bałtycki” pisze:

„W kompleksie wielkich zagadnień państwowych, realizowanych przez Warszawę, jest wiele szkodliwych niedociągnięć, jeżeli chodzi o Pomorze i wiele nieszczęśliwych posunięć, godzących w jego rozwój.

Sięgnijmy do takiego przykładu chociażby, jak polityka popierania spółdzielni, przy dostawach państwowych.

Zasada słuszna, ale tam, gdzie handel spoczywa w rękach kupiectwa żydowskiego, gdzie spółdzielnie wzmocnić muszą stan polskiego posiadania.

Ale na Pomorzu, gdzie zagadnienie żydowskie zasadniczo w tej skali nie istnieje, polityka popierania spółdzielni uderza w kupa polskiego, a więc wymaga całkiem odmiennego traktowania.”

Zdaniem więc „K. B.” tam gdzie handel znajduje się w rękach żydowskich, spółdzielnie mają wypierać kupców Żydów i w ten sposób torować drogę do zysków kupcowi polakowi. Ale broń Boże zakładać spółdzielnie tam, gdzie handel znajduje się w rękach polskich. To jest zbrodnia, bo to godzi bezpośrednio w kieszeń kupca Polaka. Czy to jest istotna moralność kupiecka?

Doświadczenie uczy, że tam gdzie istnieje spółdzielnia, rolnik otrzymuje znacznie wyższe ceny za plody rolne. Ze konsument dostaje znacznie lepszy towar w składzie spółdzielczym, niż w prywatnym. A podatki? Jeden z wice-ministrów polskich powiedział, że gdyby określić obroty spółdzielni na podstawie planowanych podatków, to spółdzielnie same za płacily więcej podatku niż cały handel razem wzięty.

A obroty spółdzielni to dzisiaj już nie bagatelka! „Spółem” za rok zrobiła obrotu 70 milionów

Z frontu walki robotniczej

W fabryce spinek Frank i Szaja od 29 grudnia ub. r. trwa strajk okupacyjny robotników. Mimo, przeszło dwutygodniowego trwania w akcji robotnicy z nieustającą energią bronią się przed groźbą redukcji, wysuwając żądania zawarcia umowy gwarantującej ludzkie warunki pracy.

Strajk ten poza tym ma specjalne znaczenie, gdyż na 34 zatrudnionych 30 osób to kobiety, które porzuciwszy dom, dzień i noc przebywają w fabryce.

Zainstalowano kuchnię, na której przygotowują posiłki i pewni wygranej, stoją twardo przy swoich żądaniach.

Od 30 grudnia ub. r. trwa strajk okupacyjny w fabryce Moszkowicza. Robotnicy stanęli do walki w obronie delegata, którego właściciel fabryki chciał się pozbyć

Z solidarności którą wykazali robotnicy, można wywnioskować, że zwyciężą.

W tych dniach zakończony został strajk malarzy, zatrudnionych w firmie S. Grajcar. Robotnicy uzyskali 25 proc. podwyżkę i utrzymanie w pracy wszystkich zatrudnionych.

Centralny Związek Robotników Przemysłu Chem. wypowiedział umowy zbiorowe w fabrykach Wrzosowa „Wapnorud” w Rudnikach i Fab. Przetworów Chem. Rudniki.

Wniesiono nowe żądania polepszające warunki pracy i robotnikom, zatrudnionym w tych zakładach pracy.

Repertuar

TEATR KAMERALNY. W sobotę, dnia 15 premiera sztuki Watterosa i Hopkinsa p. t.: „Artyści”.

Kina

LUNA. „Ulan Księża Józefa”. EDEN. „Hrabina Władimow”. STYLOWY. „Zbuntowana”. SWIT. „Księżniczka Czardasza”.

Zakupy koni dla wojska

Pomorska Izba Rolnicza podaje do wiadomości, że zakupy koni remontowych dla wojska w podokresie III-cim 1937/38 r. odbędą się na terenie Pomorza w niżej podanych terminach i miejscowościach: piątek dnia 4 lutego 1938 r. godz. 10 — Jabłonowo (targowica), sobota dnia 5 lutego 1938 r. godz. 10 — Chelmża (plac przy rzeźni). Komisja remontowa zakupować będzie konie w wieku 3½ do 6 lat włącznie tylko od rolników-hodowców i innych osób z wyłączeniem zawodowych handlarzy koni.